

ویژه
کنکوری‌های
۱۴۰۴
۱۵ و ۱۶ اسفند ۱۴۰۳

دفترچه
پاسخ
آزمون ششم
زیست پلاس

موضوع آزمون	بودجه‌بندی آزمون
سوخت و ساز و فتوسنتز	زیست دوازدهم: فصل‌های ۵ و ۶ (از ماده به انرژی+از انرژی به ماده) صفحه ۶۳ تا ۹۰

نام طراحان به ترتیب حروف الفبا					درس زیست‌شناسی
آرشام افاضاتی - علی احمدی - علیرضا تقوی - امیرحسین حافظزاده - محمدعلی حیدری - امیر گیتی‌پور					
ویراستاران به ترتیب حروف الفبا	ناظر محتوایی	مولف پاسخ‌نامه	گزینشگر	مسئول درس	
آرشام افاضاتی راضیه نصراله‌زاده	سحر زرافشان منصور فرخنده‌طالع علی‌محمد باطبی	امیر گیتی‌پور	امیر گیتی‌پور	فاطمه آقاجانی‌پور امیر گیتی‌پور	

سرپرست محتوایی: فاطمه آقاجانی‌پور

ویژگی‌های منحصر به فرد آزمون زیست پلاس

- اولین و تنها آزمون ترکیبی زیست‌شناسی
- تنها آزمون زیست‌شناسی با برنامه مطالعاتی مناسب برای موضوعی و ترکیبی خواندن درس زیست‌شناسی
- تنها آزمون زیست‌شناسی همراه با مرور نامه کامل از تمام مباحث آزمون و نکات ترکیبی مربوط به آن؛
دو هفته قبل از هر آزمون، کل مباحث آزمون، به صورت جزوه جمع‌بندی، ترکیبی و تصویری در قالب مرور نامه، در اختیار دانش‌آموزان قرار می‌گیرد.

طبق اطلاعات کتاب درسی و باتوجه به عوامل موثر بر میزان رادیکال‌های آزاد، کدام مورد برای تکمیل عبارت زیر مناسب است؟
 «در یاخته‌ای واجد تنفس هوازی در بدن فردی که می‌توان گفت میزان کاهش پیدا خواهد کرد.»

(۱) ماده‌ای حاصل نوعی تخمیر با جذب سریع در لوله گوارش مصرف کرده است - تبدیل آمونیاک به اوره همانند مرگ برنامه‌ریزی یاخته‌های بزرگ‌ترین غده بدن

(۲) دچار مصرف سیانید شده است - عبور الکترون از آخرین پروتئین زنجیره انتقال الکترون و تولید ATP توسط بخش کوچک‌تر مجموعه‌ای پروتئینی

(۳) ریشه چغندر قرمز مصرف کرده است - اکسایش ترکیبات کربن‌دار بدن توسط رادیکال آزاد و سرعت مبارزه با ترکیباتی دارای واکنش‌پذیری بالا

(۴) نوعی مولکول موجود در دود خودرو به دستگاه تنفس او وارد شده است - مصرف فسفات آزاد برخلاف فشار اسمزی در فضای درونی راکیزه

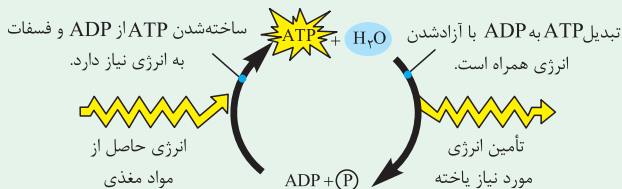
پاسخ خیلی تشریحی ✓

کربن مونواکسید در دود سیگار و دود خودرو وجود داشته و سبب توقف انتقال الکترون به اکسیژن و کاهش تولید اکسایشی ATP می‌شود. از آنجا که برای تولید اکسایشی ATP نیاز است که فسفات آزاد مصرف شود، در نتیجه مصرف فسفات نیز کاهش پیدا می‌کند. همچنین با کاهش انتقال الکترون به اکسیژن مولکول آب کمتری تولید شده و در نتیجه فشار اسمزی فضای درونی راکیزه افزایش پیدا خواهد کرد.

شکل نامه

در شکل زیر تبدیل ATP و ADP را به یکدیگر می‌بینید. تشکیل ATP از ADP، با مصرف انرژی و تولید آب همراه است. ولی تبدیل آن به ADP همراه با آزاد شدن انرژی و مصرف آب است.

این انرژی می‌تواند از مواد مغذی تأمین شود، مثل آن چیزی که در قندکافت رخ می‌دهد و انرژی مولکول گلوکز منجر به تولید ATP می‌شود.

تولید ATP از ADP و فسفات همواره به انرژی نیاز دارد، ولی این انرژی لزوماً از مواد مغذی تأمین نمی‌شود. مثلاً در تولید نوری ATP، انرژی نور خورشید تأمین‌کننده انرژی لازم برای تولید ATP است.

تولید ATP باعث کاهش فسفات آزاد در یاخته و مصرف ATP باعث افزایش آن در یاخته می‌شود. دقت کنید که طبق شکل، انرژی از بین نمی‌رود، بلکه از شکلی به شکل دیگر تبدیل می‌شود. انرژی ذخیره شده در مواد غذایی طی فرایندهایی به شکل مولکول ATP درمی‌آید تا یاخته بتواند از آن استفاده کند. بخشی از این انرژی به شکل گرما آزاد می‌شود.

بررسی سایر گزینه‌ها:

(۱) الکل، حاصل تخمیر الکلی و دارای جذب سریع در لوله گوارش انسان می‌باشد. در صورت مصرف الکل توسط فرد یاخته‌های کبدی دچار بافت مردگی یا نکروز (نه مرگ برنامه‌ریزی!) می‌شوند و در نتیجه تبدیل آمونیاک به اوره نیز کمتر خواهد شد.

(۲) در صورت مصرف سیانید، عبور الکترون از آخرین عضو زنجیره انتقال الکترون و در نتیجه انتقال الکترون به اکسیژن کاهش پیدا کرده و تولید ATP توسط بخش بزرگ‌تر مجموعه پروتئینی آنزیم ATP ساز کاهش پیدا می‌کند.

(۳) در مولکول‌های رنگی موجود در واکوئول نظیر ترکیبات موجود در ریشه چغندر قرمز، ترکیبات پاداکسنده وجود دارد. این ترکیبات الکترون خود را از دست داده (اکسایش یافته) و این الکترون به رادیکال‌های آزاد منتقل می‌گردد و رادیکال‌های آزاد دچار کاهش می‌گردند. در نتیجه با خنثی شدن رادیکال‌های آزاد ترکیبات کربن‌دار یاخته‌های بدن الکترون خود را به رادیکال‌های آزاد منتقل نمی‌کنند و بنابراین میزان اکسایش یافتن ترکیبات بدن، کمتر می‌شود. در این صورت، سرعت مبارزه یاخته‌های بدن با رادیکال‌های آزاد (ترکیبات دارای واکنش‌پذیری بالا) نیز بیشتر می‌شود.

(۱) سیانید:

واکنش نهایی مربوط به انتقال الکترون به O_2 را مهار و در نتیجه باعث توقف زنجیره انتقال الکترون می‌شود. سیانید ابتدا در فعالیت پمپ سوم زنجیره انتقال الکترون اختلال ایجاد می‌کند! اما کم کم کل زنجیره از کار می‌افتد. در صورت اثر سیانید بر زنجیره انتقال الکترون، ابتدا تولید یون اکسید و در نتیجه تولید مولکول آب متوقف می‌شود، ولی تا زمانی که اختلاف غلظت یون هیدروژن بین دو سمت غشای داخلی به صفر نرسد، تولید ATP توسط آنزیم ATP ساز ادامه خواهد یافت.

(۲) گاز کربن مونواکسید (CO):

گاز کربن مونواکسید از دو طریق در تنفس یاخته‌ای اختلال ایجاد می‌کند:

اول: با اتصال به هموگلوبین، مانع از اتصال اکسیژن به آن می‌شود ← به آسانی از هموگلوبین جدا نمی‌شود ← ظرفیت حمل اکسیژن در خون کاهش می‌یابد ← اختلال در تنفس یاخته‌ای

دوم: باعث توقف واکنش مربوط به انتقال الکترون‌ها به اکسیژن در زنجیره انتقال الکترون می‌شود ← ممانعت از تشکیل آب ← از بین رفتن شیب پروتونی لازم جهت ساخت ATP!

کدام مورد برای تکمیل عبارت زیر نامناسب است؟

«باتوجه به مراحل تنفس باخته‌ای هوازی می‌توان گفت در حد فاصل تا تولید می‌شود.»

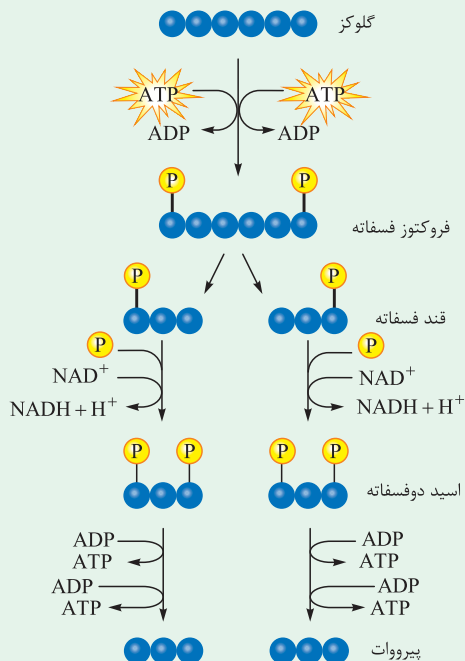
- ۱) تولید قند دو فسفات - دو مولکول شش کربنه، دو کربندئوکسید در میتوکندری و چهار مولکول ATP در سیتوپلاسم تولید
- ۲) تولید اسید دو فسفات - یک مولکول پنج کربنه، دو ترکیب نوکلئوتیدی در سیتوپلاسم تولید و یک مولکول کوآنزیم A در میتوکندری مصرف
- ۳) مصرف یک فسفات آزاد در سیتوپلاسم - مولکول شش کربنی فاقد فسفات، یک NAD^+ در راکیزه (میتوکندری) و دو یون هیدروژن در سیتوپلاسم مصرف
- ۴) شکسته شدن ترکیب شش کربنه - یک مولکول چهار کربنه، هفت مولکول نیترژن‌دار در سیتوپلاسم مصرف و شش ترکیب یک کربنه در میتوکندری تولید

پاسخ خیلی تشریحی ✓

در حد فاصل تولید اسید دو فسفات در مرحله سوم قندکافت تا تولید یک مولکول پنج کربنه در چرخه کربس، تعداد سه ترکیب نوکلئوتیدی در سیتوپلاسم تولید می‌شود که عبارت‌اند از $NADH$ و دو مولکول ATP. یک کوآنزیم A نیز به استیل در مراحل اکسایش پیرووات افزوده می‌شود. دقت داشته باشید که کوآنزیم A در چرخه کربس مصرف نمی‌شود. بررسی سایر گزینه‌ها:

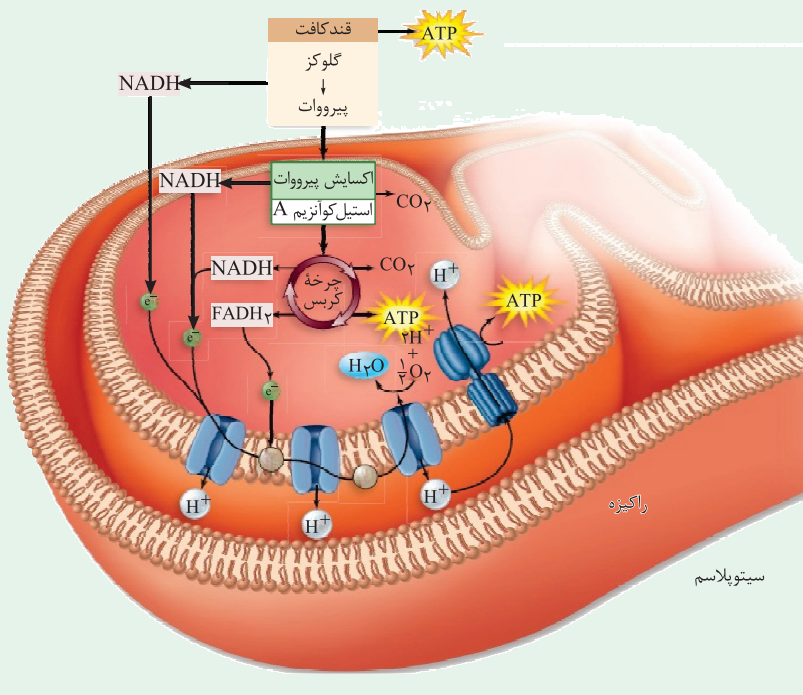
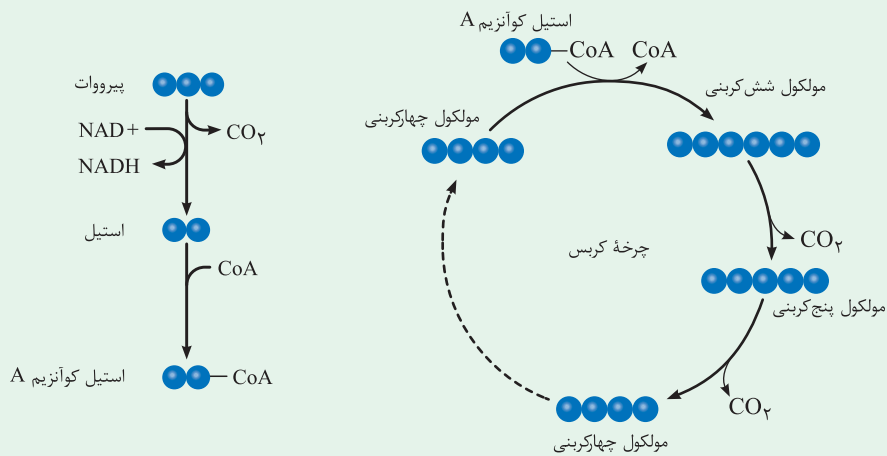
- ۱) در حد فاصل تولید قند دو فسفات در مرحله سوم قندکافت تا تولید دو مولکول شش کربنه در چرخه کربس، دو CO_2 در مرحله پیرووات تولید شده و چهار ATP نیز در مرحله آخر قندکافت تولید می‌شود.
- ۳) در حد فاصل مصرف یک فسفات آزاد در سیتوپلاسم در مرحله سوم قندکافت تا تولید یک مولکول شش کربنه در چرخه کربس، دو یون هیدروژن در سیتوپلاسم مصرف شده و دو $NADH$ تولید می‌شود و از طرفی یک NAD^+ نیز در میتوکندری (در اکسایش پیرووات) مصرف می‌شود.
- ۴) در حد فاصل شکسته شدن ترکیب شش کربنه در مرحله دوم قندکافت تا تولید یک مولکول چهار کربنه در چرخه کربس، هفت ترکیب نیترژن‌دار در سیتوپلاسم مصرف می‌شود که عبارتند از ۴ مولکول ADP و ۳ مولکول NAD^+ (دو تا در گام سوم قندکافت و یکی در اکسایش پیرووات) و شش ترکیب یک کربنه یعنی شش مولکول CO_2 در میتوکندری تولید می‌شود.

شکل نامه

- در همهٔ یاخته‌های زنده انجام می‌گیرد. (در مادهٔ زمینه‌ای سیتوپلاسم)
- برای انجام شدن، نیازی به حضور اکسیژن نیست!
- مجموعه‌ای از واکنش‌های آنزیمی ولی غیر چرخه‌ای است.
- در مراحل مختلفی انجام می‌شود.
- مولکول‌های گلوکز، فسفات، ATP، ADP، NAD^+ مصرف می‌شود.
- مولکول‌های پیرووات ATP و $NADH$ محصولات واکنش هستند.
- دو نوع مولکول دارای انرژی تولید می‌شود. ($NADH$ و ATP)
- کربندئوکسید نه تولید نه مصرف می‌شود.
- قندفسفات (مولکول قندی ۳ کربنی)، دو الکترون از دست می‌دهد (اکسایش می‌یابد) که باعث تشکیل $NADH$ می‌شود.
- الکترون‌های آزاد شده از مولکول‌های آلی، به همراه یک پروتون به NAD^+ منتقل می‌شوند.
- در قندکافت مولکول ATP به روش در سطح پیش ماده تولید می‌شود.
- در این واکنش‌ها، مولکول‌های ۶ کربنی و ۳ کربنی مشاهده می‌شود.
- مولکول با خاصیت قندی هم تولید (مثل قند فسفات) و هم مصرف می‌شود. در مرحله اول ۲ مولکول ATP مصرف و در انتها، ۴ مولکول ATP تولید می‌شود، پس بازدهٔ خالص قندکافت، ۲ مولکول ATP است.

همه ATP ها در مرحله آخر، یکبار تشکیل نمی‌شوند؛ بلکه طی دو واکنش مجزا تشکیل می‌شوند.

باتوجه به انواع واکنش‌های فتوسنتزی صورت گرفته در غشای تیلاکوئید، کدام مورد به طور حتم درست است؟

زنجیره انتقال الکترون + تولید نوری ATP

- (۱) در فتوسیستم بزرگ‌تر، الکترون‌ها از سمت دارای pH بیشتر به سمت دارای pH کمتر هدایت می‌شوند.
- (۲) در آنتن‌های گیرنده نور برخلاف مرکز واکنش، برانگیخته شدن الکترون‌ها تنها به واسطه انرژی مستقیم نور خورشید انجام می‌شود.
- (۳) در فتوسیستمی که الکترون‌ها را مستقیماً از سطح داخلی تیلاکوئید دریافت می‌کند، بخش نزدیک به درون تیلاکوئید قطورتر است.
- (۴) در یک بار انتقال انرژی از آنتن‌ها به مرکز واکنش فتوسیستم، ضمن طی شدن کوتاه‌ترین مسیر، گروهی از رنگیزه‌ها فاقد نقش‌اند.

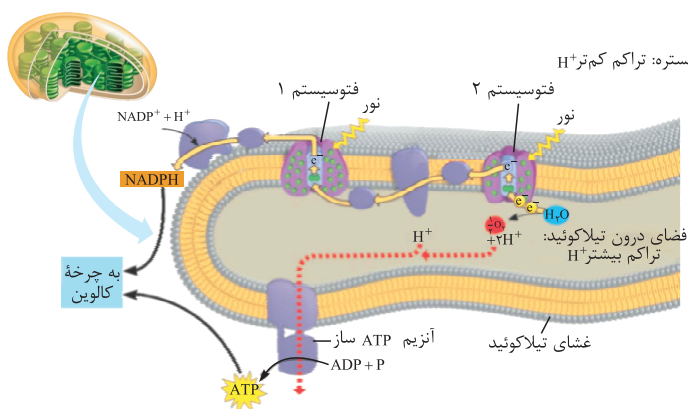

پاسخ خیلی تشریحی ✓

فتوسیستم ۱، الکترون‌ها را مستقیماً از پروتئینی در سطح داخلی تیلاکوئید دریافت می‌کند. در این فتوسیستم، بخش نزدیک‌تر به درون تیلاکوئید نسبت به بخش بیرونی تر قطورتر است.

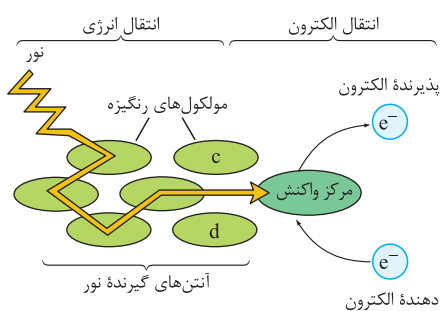
بررسی سایر گزینه‌ها:

(۱) در فتوسیستم بزرگ‌تر یعنی فتوسیستم ۱، الکترون‌ها از سمت نزدیک‌تر به درون تیلاکوئید، یعنی از سمت دارای pH کمتر به سمت نزدیک‌تر به بیرون تیلاکوئید یعنی سمت دارای pH بیشتر هدایت می‌شوند.

(۲) دقت داشته باشید که در آنتن‌های گیرنده نور، ممکن است که برانگیخته شدن الکترون، به واسطه انتقال انرژی از یک الکترون دیگر صورت گرفته باشد و لزوماً برانگیخته شدن الکترون به واسطه انرژی مستقیم نور خورشید صورت نمی‌گیرد.

در محل آنتن‌ها فقط انتقال انرژی (نه انتقال الکترون) انجام می‌شود. **گول نخوری ✗**

(۴) مطابق شکل، در انتقال انرژی از آنتن گیرنده نور به مرکز واکنش، لزوماً کوتاه‌ترین مسیر طی نمی‌شود و در انتقال انرژی از آنتن به مرکز واکنش، برخی رنگیزه‌ها فاقد نقش هستند.

در کتاب درسی، نوعی جاندار آغازی مطرح شده است که در آن، هسته و زوائد اطراف هسته ظاهری مشابه یاخته‌های دانه‌های انسان دارند. در این جاندار، پروتئین‌هایی در اندامک (های) دو غشایی وجود دارند که علاوه بر نقش کاتالیزوری، وظیفه عبور مواد از نوعی غشا را نیز عهده‌دار هستند. کدام مورد فقط درباره بعضی از این پروتئین‌ها در این جاندار به درستی بیان شده است؟

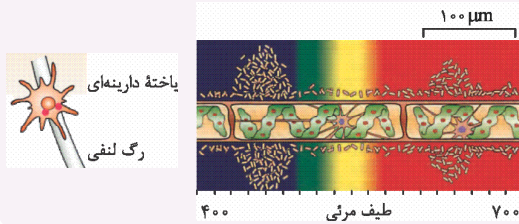
جزء اول و آخر زنجیره انتقال الکترون را کبیره + آنزیم ATP ساز در غشای درونی میتوکندری و آنزیم ATP ساز در غشای تیلاکوئید

- (۱) در تغییر اسیدیته فضایی از اندامک دو غشایی که محل فعالیت رئاتن‌ها می‌باشد، مؤثر است.
- (۲) بخش غیرکانالی آنزیم که فسفات را به ADP اضافه می‌کند، در سمت محل تولید ترکیبات دو نوکلئوتیدی قرار گرفته است.
- (۳) فاقد توانایی انتقال الکترون به مولکول اکسیژن بوده و دو بخش تشکیل دهنده آنزیم از بخشی در مرکز خود به یکدیگر متصل شده‌اند.
- (۴) H^+ حاصل از تجزیه نوری آب را از خود عبور داده و نوعی مولکول تجزیه شونده در واکنش‌های چرخه‌ای را مصرف می‌کند.

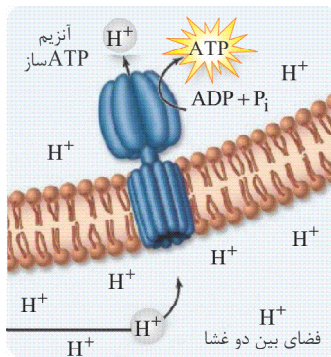

Hint

منظور از جاندار مورد سؤال، اسپیروژیر (نوعی آغازی) است که هسته و سیتوپلاسم آن ظاهری مشابه یاخته‌های دانه‌های انسان دارند. در این جاندار آنزیم‌های ATP ساز متعددی وجود دارند که در قندکافت، چرخه کربس، غشای تیلاکوئید و غشای راکبیره فعالیت می‌کنند. حال از بین این آنزیم‌ها، آنزیم ATP ساز در غشای درونی میتوکندری و آنزیم ATP ساز در غشای تیلاکوئید در عبور یون هیدروژن از عرض غشا نیز مؤثرند. بعلاوه، آخرین و اولین جزء زنجیره انتقال الکترون را کبیره نیز هم نقش آنزیمی و هم توانایی عبور دادن یون هیدروژن دارند.

ترکیب پمپ سدیم - پتاسیم نیز همانند مجموعه پروتئینی ATP ساز در راکبیره و سبزدیسه، هم نقش آنزیمی دارد و هم نقش انتقال دهنده مواد از عرض نوعی غشا.

هر دو آنزیم ATP ساز مذکور فاقد توانایی انتقال الکترون به مولکول اکسیژن بوده و دو بخش تشکیل دهنده آنزیم ATP ساز در غشای درونی میتوکندری، از بخش مرکزی خود به یکدیگر متصل شده‌اند. اما سایر موارد ذکر شده فاقد این ویژگی‌ها هستند.

پاسخ خیلی تشریحی ✓

بررسی سایر گزینه‌ها:

(۱) آنزیم ATP ساز غشای تیلاکوئید، یون‌های پروتون را به درون بستره سبزدیسه وارد می‌کند و آنزیم ATP ساز غشای درونی راکبیره، پروتون‌ها را به فضای درونی راکبیره وارد می‌کند. فعالیت رئاتن‌ها نیز در فضای درونی اندامک صورت می‌گیرد. بنابراین این آنزیم‌ها در تغییر pH محل فعالیت رئاتن در دو اندامک نقش دارند. اولین و آخرین جزء زنجیره انتقال الکترون راکبیره نیز اسیدیته این فضا را کم می‌کنند. پس این گزینه درباره همه موارد ذکر شده صدق می‌کند.

(۲) در آنزیم ATP ساز غشای درونی راکبیره، بخش غیرکانالی آنزیم به سمت درونی‌ترین فضای میتوکندری قرار گرفته است و این در حالی است که در آنزیم ATP ساز تیلاکوئید، بخش غیرکانالی به سمت فضای بستره کلروپلاست قرار دارد. تولید مولکول‌های دی نوکلئوتیدی نظیر $NADH$ ، $FADH_2$ در فضای درونی راکبیره و تولید $NADPH$ در فضای درونی اندامک سبزدیسه صورت می‌گیرد.

(۴) آنزیم ATP ساز سبزدیسه، یون هیدروژن حاصل از تجزیه مولکول آب را از خود عبور می‌دهد. این مجموعه ADP مصرف می‌کند تا ATP بسازد ولی دقت کنید که ADP در فرایند چرخه کالوین، تولید می‌گردد نه مصرف!

شکل مقابل، مقطع عرضی برگ گیاه ذرت را نشان می‌دهد. با توجه به یاخته (A)، کدام مورد (موارد) به نادرستی بیان شده است؟

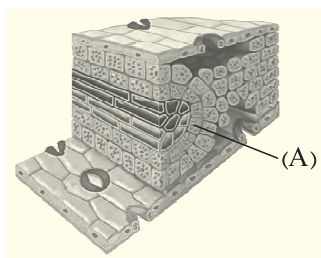
(الف) هر ترکیب چهار کربنه که در یاخته (A) مصرف می‌شود، توسط آنزیم (هایی) در همان یاخته تولید شده است.

(ب) هر گاه در یاخته (A) ترکیبی شش کربنه به دو ترکیب سه کربنه می‌شکند، در مرحله بعد آن، تعداد فسفات آزاد یاخته تغییر می‌کند.

(ج) هر ترکیبی که ضمن دریافت فسفات، به فروکتوز فسفات تبدیل می‌شود، مستقیماً در چهارمین مرحله کالوین از چرخه خارج می‌شود.

(د) هر ترکیبی در یاخته (A) که با اضافه شدن فسفات آن به ریبولوز فسفات، ترکیب آغازگر نوعی چرخه ایجاد می‌شود، در مرحله‌ای از

کربس مصرف می‌شود.

A = غلاف آوندی در گیاه C₄

(۱) (الف) و (ج) و (د)

(۲) (الف) و (ب) و (د)

(۳) (الف) و (ج)

(۴) (الف) و (ب) و (ج) و (د)

پاسخ خیلی تشریحی ✓

بخش A در شکل نشان داده شده، مربوط به یاخته غلاف آوندی در گیاه ذرت می‌باشد. به جز مورد (ب) بقیه موارد در ارتباط با یاخته غلاف آوندی در برگ ذرت به نادرستی بیان شده‌اند.

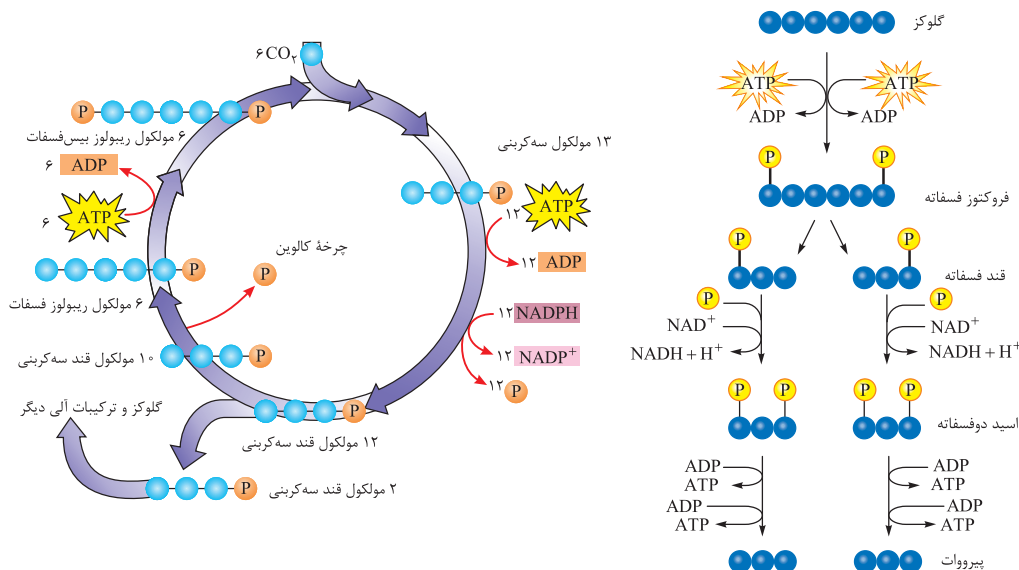
بررسی همه موارد:

(الف) دقت داشته باشید که ترکیبی چهار کربنه که در یاخته غلاف آوندی مصرف می‌شود، ممکن است در یاخته میانبرگ تولید شده و اسید چهار کربنه باشد که در این صورت در همان یاخته تولید نشده است و از طرف دیگر ممکن است ترکیب چهار کربنه تولید شده در فرایند چرخه کربس باشد که در این صورت در همان یاخته تولید شده است.

(ب) در فرایند قندکافت و در چرخه کالوین در یاخته غلاف آوندی امکان دارد که ترکیبی شش کربنه به دو ترکیب سه کربنه بشکند. دقت داشته باشید که در قندکافت، در مرحله بعدی، تعداد فسفات آزاد تغییر می‌کند. در چرخه کالوین نیز ضمن تبدیل اسید سه کربنه به قند سه کربنه، فسفات آزاد می‌شود.

(ج) در قندکافت، گلوکز با دریافت دو فسفات از ATP، به فروکتوز فسفات تبدیل می‌شود. دقت داشته باشید که در چهارمین مرحله چرخه کالوین، مستقیماً گلوکز از چرخه خارج نمی‌شود، بلکه قندهای سه کربنه خارج شده گلوکز را ایجاد می‌کنند.

(د) در چرخه کالوین، ATP تجزیه شده و با اضافه شدن فسفات آن به ریبولوز فسفات، ترکیب آغازگر چرخه یعنی ریبولوز بیس فسفات ایجاد می‌شود. دقت داشته باشید که در چرخه کربس، ATP تولید می‌شود.

در چرخه کربس، ATP تولید (به روش سطح پیش ماده) می‌شود، نه مصرف.

تولید مولکول ATP در فرایندهای قندکافت و چرخه کربس صورت می‌گیرد و مصرف آن در فرایندهایی مثل قندکافت و چرخه کالوین قابل مشاهده است.

چرخه کالوین شکل کتاب درسی:

(۱) در یوکاریوت‌های فتوسنتزکننده، چرخه کالوین در بستره کلروپلاست رخ می‌دهد و مستقیماً به انرژی نور خورشید نیاز دارد، ولی در محصولات واکنش‌های وابسته به نور فتوسنتز (ATP و NADPH) نیاز دارد.
 (۲) این چرخه مجموعه‌ای از واکنش‌های آنزیمی است که طی آن، در نهایت مولکول اولیه چرخه، دو بار تولید می‌شود. طی واکنش‌های آن، CO_2 ورودی به چرخه به مولکول‌های قند تبدیل می‌شود.
 (۳) مرحله اول:

مواد مصرفی ← مولکول CO_2 + مولکول ریبولوز بیس فسفات

مواد تولیدی ← مولکول اسیدی ۶ کربنه دو فسفات ناپایدار که به مولکول‌های اسید سه کربنی تبدیل می‌شوند.

(۴) مرحله دوم:

مواد مصرفی ← مولکول‌های اسیدی ۳ کربنه و تک فسفات پایدار + مولکول‌های ATP + مولکول‌های NADPH

مواد تولیدی ← مولکول‌های قند ۳ کربنی و تک فسفاتی + مولکول‌های ADP + فسفات آزاد + مولکول‌های $NADP^+$

اتفاقات: اسید ۳ کربنه تک فسفات دریافت فسفات از مولکول ATP ← دوفسفات شدن دریافت الکترون و پروتون از مولکول $NADPH$ ← جدا شدن فسفاتی که از ATP آمده است ← ایجاد قند ۳ کربنه

(۵) مرحله سوم:

در این مرحله از ۱۲ مولکول قند ۳ کربنی تک فسفات ایجاد شده در مرحله قبل، ۲ مولکول خارج می‌شود که از آن برای تولید گلوکز و ترکیبات آلی دیگر استفاده می‌شود.

(۶) مرحله چهارم:

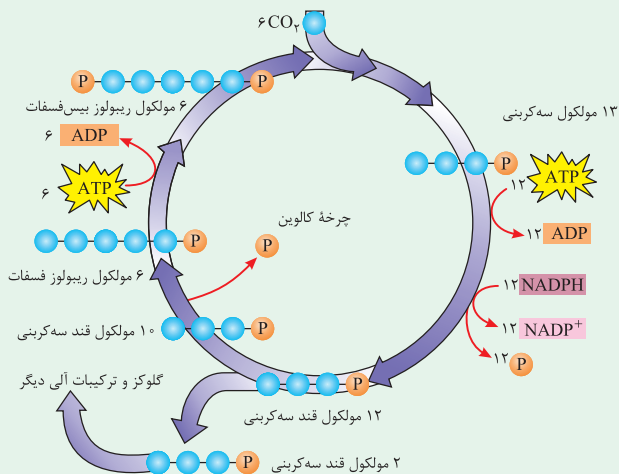
مواد مصرفی ← مولکول‌های قند ۳ کربنی و تک فسفات

مواد تولیدی ← مولکول‌های قند ۵ کربنی و تک فسفات (ریبولوز فسفات) + آزاد شدن تعدادی فسفات

(۷) مرحله پنجم:

مواد مصرفی ← مولکول‌های قند ۵ کربنی و تک فسفات (ریبولوز فسفات) + مولکول‌های ATP

مواد تولیدی ← مولکول‌های قند ۵ کربنی و دو فسفات (ریبولوز بیس فسفات) + مولکول‌های ADP

در یک یاخته نگاهیان روزنه، چند مورد به ترتیب سبب افزایش و کاهش شیب غلظت یون هیدروژن در نوعی اندامک دوغشایی واجد رناتن فعال می‌شود؟

- افزایش فعالیت دومین عضو هریک از زنجیره‌های انتقال الکترون مرتبط با فضای ذخیره کننده بسپارهای اسیدی
- افزایش غلظت مولکول کاهنده فعالیت کربوکسیلازی آنزیم روبیسکو در فضای درونی نوعی کیسه غشادار
- کاهش فعالیت آنزیم (های) تولید کننده ترکیبی شش کربنه در فضایی مرتبط با بخش غیرکانالی آنزیم ATP ساز
- کاهش انرژی فعال‌سازی نوعی واکنش قابل انجام توسط پروتئین انتقال دهنده مواد در خلاف جهت شیب غلظت

۴-۳ (۴)

۳-۱ (۳)

۲-۲ (۲)

۳-۲ (۱)

ابتدا توجه کنید که اندامک‌های دو غشایی و واجد رناتن فعال در یاخته نگاهیان روزنه شامل راکیزه و سبزدیسه می‌باشد. در راکیزه مواردی مانند تولید و مصرف حاملین الکترون، عملکرد پمپ‌های زنجیره انتقال الکترون، تولید آب در انتهای زنجیره و عملکرد مجموعه آنزیمی ATP ساز بر میزان یون هیدروژن در بخش‌های مختلفی از راکیزه اثر گذارند. در سبزدیسه نیز مواردی مانند تولید و مصرف NADPH، تجزیه نوری آب، عملکرد پمپ زنجیره انتقال الکترون تیلاکوئید و عملکرد مجموعه آنزیمی ATP ساز در غشای تیلاکوئید بر میزان یون هیدروژن در بخش‌های مختلفی از راکیزه موثرند.

Hint

مورد اول: در میتوکندری کاهش! در سبزدیسه افزایش! در سبزدیسه دو نوع زنجیره انتقال الکترون وجود دارد. در زنجیره انتقال الکترون طویل‌تر، دومین عضو نوعی پمپ است که با وارد کردن یون هیدروژن به فضای درون سبزدیسه سبب افزایش شیب غلظت این یون می‌شود. در زنجیره انتقال الکترون دیگر نیز، دومین عضو با انجام واکنش تولید NADPH سبب مصرف یون هیدروژن در بستره و افزایش شیب غلظت می‌شود. در میتوکندری نیز دومین عضو با اکسایش $FADH_2$ سبب تولید یون هیدروژن در بستره می‌شود و از این طریق سبب کاهش شیب غلظت این یون در میتوکندری می‌شود.

پاسخ خیلی تشریحی ✓

در زنجیره‌های انتقال الکترون سبزدیسه، خود فتوسیستم‌ها جزء اجزای زنجیره محسوب نمی‌شوند.

گول نخوری ✗

مورد دوم: در سبزدیسه افزایش اکسیژن سبب کاهش فعالیت کربوکسیلازی آنزیم روبیسکو می‌شود. تیلاکوئیدها کیسه‌های غشادار مرتبط باهم‌اند. در تجزیه نوری آب در فضای درونی تیلاکوئید، یون هیدروژن تولید می‌شود و از این طریق شیب غلظت یون هیدروژن در سبزدیسه افزایش می‌یابد.

مورد سوم: افزایش در میتوکندری و کاهش در سبزدیسه! در طی چرخه کالوین و کربس آنزیم (های) تولید کننده نوعی ترکیب شش کربنه یافت می‌شود. افزایش فعالیت آنزیم‌های مرتبط با این چرخه‌ها سبب افزایش انجام این چرخه‌ها می‌شود. در چرخه کربس به دلیل تولید NADH از غلظت یون هیدروژن فضای داخل راکیزه کاسته می‌شود و در نتیجه شیب غلظت افزایش می‌یابد. در چرخه کالوین نیز به علت تولید $NADP^+$ ، غلظت یون هیدروژن بستره افزایش می‌یابد و شیب غلظت کاهش می‌یابد. در بستره هر دو اندامک بخش آنزیمی یا همان قسمت غیرکانالی آنزیم ATP ساز در فضای بستره قرار گرفته است.

مورد چهارم: در میتوکندری هم افزایش هم کاهش! آخرین و اولین جزء زنجیره انتقال الکترون میتوکندری نوعی پمپ (انتقال دهنده مواد در خلاف جهت شیب غلظت!) پروتئینی است که فعالیت آنزیمی دارند! پمپ اول با انجام واکنش آنزیمی اکسایش NADH و افزایش غلظت یون هیدروژن سبب کاهش شیب غلظت می‌شود! پمپ آخر نیز با تولید آب و مصرف یون هیدروژن بستره سبب افزایش شیب غلظت یون هیدروژن می‌شود!

باتوجه به سه نوع روش تولید ATP (مطرح شده در کتاب درسی) در ارتباط با جانداران تک یاخته فتوسنتزکننده، کدام مورد را می توان

۷

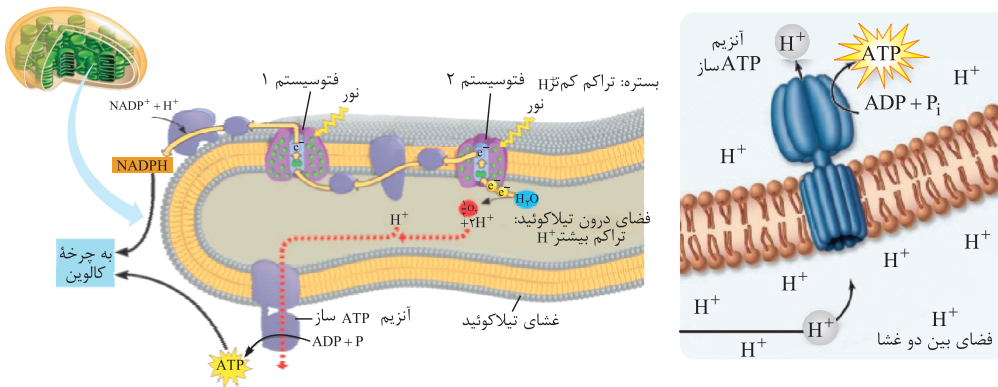
تولید اکسایشی، نوری و در سطح پیش ماده

بیان نمود؟

- ۱) هر روشی که می تواند توسط بخش حجیم آنزیم ATP ساز اندامکی غشادار انجام شود، با تولید آب در میتوکندری همراه است.
- ۲) هر روشی که می تواند در شرایطی در ماده زمینه ای سیتوپلاسم انجام شود، با برداشته شدن فسفات از پیش ماده همراه است
- ۳) هر روشی که می تواند در اندامک مبارزه کننده با رادیکال های آزاد انجام شود، با کاهش غلظت فسفات های آزاد همراه است.
- ۴) هر روشی که می تواند در شرایط کمبود و یا نبود اکسیژن انجام شود، با افزایش فعالیت آنزیم های دخیل در گلیکولیز همراه است.

پاسخ خیلی تشریحی ✓

انواع روش های تولید عبارتند از: تولید اکسایشی، نوری و در سطح پیش ماده جاندار تک یاخته ای فتوسنتز کننده می تواند یوکاریوتی (مثلاً اوگلتا) یا پروکاریوتی (مثلاً سیانوباکتری) باشد. تولید نوری و اکسایشی در یوکاریوت ها به کمک آنزیم ATP ساز غشاء کلروپلاست و میتوکندری انجام می شود. بخش حجیم این آنزیم طبق شکل کتاب درسی، در کلروپلاست قسمت کانالی آن است و در میتوکندری بخش آنزیمی آن است که با مصرف فسفات و ADP سبب تولید ATP می شود که این واکنش با تولید مولکول آب نیز همراه است.

در همه تولیدکنندگان، لزوماً تولید ATP به سه روش مختلف صورت نمی گیرد! مثلاً در شیمیوسنتزکنندگان، تولید نوری ATP رخ نمی دهد.

گول نخوری ✗

بررسی سایر گزینه ها:

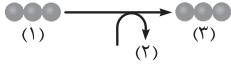
گزینه ۲: در سیانوباکتری ها تمامی این روش ها در ماده زمینه ای سیتوپلاسم انجام می شود. قسمت دوم این گزینه، در ارتباط با تولید نوری و اکسایشی صادق نیست!!

نکته

در قندکافت، تولید ATP در سطح پیش ماده انجام می شود؛ با اینکه در سومین مرحله این فرایند، فسفات آزاد سیتوپلاسم مصرف می گردد. گزینه ۳: میتوکندری در مبارزه با رادیکال های آزاد نقش دارد! طبق متن کتاب عوامل فراوانی می توانند، راکیزه را در مبارزه با رادیکال های آزاد با مشکل روبه رو کنند؛ مثلاً الکل و انواعی از نقص های ژنی در عملکرد راکیزه در خنثی سازی رادیکال های آزاد مشکل ایجاد می کنند. در میتوکندری، در چرخه کربس تولید ATP در سطح پیش ماده می تواند صورت گیرد! در روش اکسایشی و نوری فسفات های آزاد مصرف می شوند. گزینه ۴: تولید در سطح پیش ماده در گلیکولیز و تولید نوری نیازی به حضور اکسیژن ندارند! این مورد تنها در ارتباط با تولید در سطح پیش ماده صحیح است.

آنزیم تولید کننده ATP از کراتین فسفات	آنزیم تولید کننده ATP از اسید دوفسفاته در قندکافت	آنزیم ATP ساز در غشای میتوکندری	آنزیم ATP ساز در غشای تیلاکوئیدها در کلروپلاست
همگی از جنس پروتئین هستند؛ در نتیجه پیوندهای اشتراکی (پپتیدی و غیرپپتیدی) و غیراشتراکی (هیدروژنی و یونی) را دارند.			
فقط در یاخته‌های ماهیچه‌ای فعال است.	در همه یاخته‌های زنده وجود دارد.	در یاخته‌های یوکاریوتی واجد راکیزه در غشای درونی اندامک وجود دارد.	در یاخته‌های یوکاریوتی فتوسنتزکننده وجود دارد.
بر میزان فسفات آزاد در محیط واکنش بی تاثیر هستند.		از میزان فسفات آزاد در محیط انجام واکنش می‌کاهند.	
از یک ماده فسفات‌دار، فسفات را برداشته و به ADP اضافه می‌کنند.		از فسفات آزاد برای اضافه کردن به ADP استفاده می‌کنند.	
عملکرد آن‌ها به شیب H^+ در محیط واکنش وابسته نیست.		انرژی حاصل از جابه‌جایی H^+ در جهت شیب غلظت یون‌های هیدروژن در ساخت ATP توسط آن‌ها نقش دارد.	
خارج از ساختارهای غشایی یاخته‌ها قرار دارند.			
		در غشای درونی راکیزه قرار دارد و در بخش داخلی آن، ATP می‌سازد.	در غشای تیلاکوئید قرار دارد و در بستره کلروپلاست، ATP می‌سازد.

مطابق با اطلاعات کتاب درسی، در ارتباط با آن دسته از واکنش‌هایی که به شکل مقابل در یاخته‌های غلاف آوندی برگ گیاه ذرت انجام می‌شوند، کدام مورد نادرست است؟ (تنها اتم‌های کربن در شکل نشان داده شده‌اند و از نمایش سایر گروه‌ها صرف‌نظر شده است)

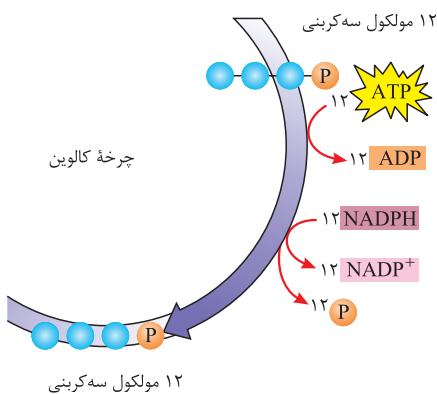

- ۱) در هر واکنشی که ترکیب «۱» در نوعی اندامک دوغشایی تولید شود، ترکیب «۲» می‌تواند در طی چرخه کربس مصرف شود.
- ۲) در هر واکنشی که ترکیب «۳» به ساختار نوعی اسید آلی مربوط می‌باشد، ترکیب «۲» می‌تواند در طی گلیکولیز تولید شود.
- ۳) در هر واکنشی که ترکیب «۱» دارای یک گروه فسفات باشد، ترکیب «۲» می‌تواند در طی مراحل تخمیر الکلی مصرف شود.
- ۴) در هر واکنشی که ترکیب «۳» سبب تکرار واکنشی مشابه شکل می‌شود، ترکیب «۲» می‌تواند در طی چرخه کربس تولید شود.

Hint این واکنش‌ها عبارتند از: ۱- تبدیل پیرووات به لاکتات (تخمیر لاکتیکی) ۲- تبدیل اسید دوفسفاته به پیرووات (گلیکولیز) ۳- تبدیل قندفسفاته به اسید دوفسفاته (گلیکولیز) ۴- تبدیل اسید سه کربنی به قند سه کربنی (کالوین)

پاسخ خیلی تشریحی پیرووات و لاکتات به ترتیب بنیان‌های اسید پیروویک و اسید لاکتیک است (واکنش ۱ و ۲)؛ در واکنش ۳ نیز ترکیب ۳ اسید دوفسفاته است. در تولید لاکتات، ترکیب ۲، NAD^+ می‌باشد که تنها در طی گلیکولیز به مصرف می‌رسد! بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه ۱: این مورد تنها در ارتباط با واکنش ۴ صادق است که درون بستره کلروپلاست صورت می‌گیرد و اسید سه کربنه حاصل تجزیه شش کربنه ناپایدار پدید می‌آید. در این واکنش ترکیب ۲ می‌تواند ADP باشد که این ترکیب در طی چرخه کربس، برای تولید ATP مصرف می‌شود.

نکته انواع ترکیب‌های شش کربنه‌ای که در فرایندهای سوخت و سازی یک یاخته گیاهی فتوسنتز کننده تجزیه می‌شوند: (۱) فروکتوز فسفاته طی قندکافت (۲) ترکیب شش کربنی بدون فسفات طی کربس (۳) ترکیب شش کربنی ناپایدار طی چرخه کالوین

گزینه ۳: این مورد در ارتباط با واکنش‌های ۳ و ۴ صادق است. تخمیر الکلی شامل گلیکولیز و تبدیل پیرووات به اتانول است. در واکنش ۴ می‌توان شاهد تولید فسفات و ADP بود که هر دو طی گلیکولیز مصرف می‌شوند و در واکنش ۳ نیز می‌توان شاهد تولید $NADH$ بود که در طی تبدیل اتانال به اتانول مصرف می‌شود.

گزینه ۴: این مورد در ارتباط با واکنش ۲ و ۳ صادق است. در واکنش ۲، ترکیب ۳ پیرووات است که در تولید لاکتات نقش دارد. در واکنش ۳، ترکیب ۳، اسید دوفسفاته است که در تولید پیرووات نقش دارد. در واکنش ۲، ترکیب ۲، ATP است و در واکنش ۳، $NADH$ است که هر دو می‌توانند در طی چرخه کربس تولید شوند!

- چند مورد برای تکمیل عبارت زیر مناسب است؟ «به طور معمول، را به طور حتم می‌توان یکی از وجوه بین تنفس بی‌هوازی و تنفس یاخته‌ای هوازی در یاخته‌های انسان دانست.»
- الف: کاهش تعداد کربن‌های پیرووات بلافاصله قبل از اکسایش NADH - تمایز
 ب: دو کربنه بودن گیرنده نهایی الکترون - تمایز
 ج: بازسازی مولکول NAD^+ در خارج از مسیر قندکافت - تشابه
 د) ساخت مولکول ATP در سطح پیش ماده - تشابه
۴ (۴)	۳ (۳)	۲ (۲)	۱ (۱)

پاسخ خیلی تشریحی ✓

موارد الف، ج و د درست هستند.

ابتدا توجه کنید که تنفس یاخته‌ای بی‌هوازی، همان تخمیر است و در انسان فقط تخمیر لاکتیکی صورت می‌گیرد. بررسی همه موارد:

الف) درست - طبق شکل ۶ فصل ۵ کتاب درسی، طی مرحله دوم تنفس هوازی (یعنی مرحله اکسایش پیرووات)، مولکول پیرووات ابتدا یک کربن‌دی‌اکسید از دست داده و سپس مولکول NADH ساخته می‌شود، طبق شکل ۱۱ کتاب درسی؛ طی تخمیر لاکتیکی، پیرووات بدون از دست دادن کربن، مولکول NADH را اکسید می‌کند.

ب) نادرست - گیرنده نهایی الکترون در تنفس یاخته‌ای هوازی، اکسیژن است. طبق شکل ۱۰ کتاب درسی، گیرنده نهایی الکترون در تخمیر لاکتیکی، پیرووات (مولکول سه کربنه) است این گزینه وجه تمایز این دو نوع تنفس یاخته‌ای به شمار نمی‌آید!

ج) درست - طبق شکل ۸ کتاب درسی؛ طی تنفس هوازی، NAD^+ توسط زنجیره انتقال الکترون (خارج از مسیر قندکافت) بازسازی می‌شود. طبق شکل ۱۱ کتاب درسی، در تخمیر لاکتیکی، پس از اکسید شدن NADH توسط پیرووات (یعنی در خارج از مسیر قندکافت)، NAD^+ تولید می‌شود.

د) درست - تولید ATP در قندکافت، در سطح پیش ماده است. قندکافت هم در تنفس یاخته‌ای هوازی و هم در انواع تخمیر (لاکتیکی و الکلی) رخ می‌دهد.

در سیتوپلاسم یاخته‌های پارانشیم اسفنجی برگ نعنا، انواعی از مولکول‌های دریافت‌کننده الکترون یافت می‌شوند که در ساختار آنها گروه

فسفات متصل به قند یافت می‌شود. کدام مورد، دربارهٔ این مولکول‌ها درست است؟

→ **مولکول‌های NAD^+ ، $NADP^+$ و FAD**

- ۱) بعضی از آنها می‌توانند الکترون را از هر ترکیب دو کربنی تولید شده از محصول نهایی گلیکولیز دریافت کنند.
- ۲) همه آنها می‌توانند ضمن دریافت دو الکترون و حداقل یک پروتون، بار الکتریکی مثبت خود را از دست دهند.
- ۳) بعضی از آنها می‌توانند پس از کاهش (احیا)، از عرض چهار لایه از مولکول‌های فسفولیپیدی غشاء عبور کنند.
- ۴) همه آنها می‌توانند الکترون را مستقیماً از مولکولی دریافت کنند که در نوعی فرآیند چرخه‌ای شرکت می‌کند.

Hint

احتمالاً گیج شدی که باید کدام ترکیبات رو در نظر بگیری! مولکول‌های مختلفی در یاخته‌های فتوسنتزکننده، الکترون دریافت می‌کنند؛ مانند پذیرنده‌های نوکلئوتیدی، اکسیژن، پیرووات (تخمیر لاکتیکی)، اتانال (تخمیر الکلی)، اسید سه کربنه در کالوین و ... اما صورت سوال فقط درباره پذیرنده‌های نوکلئوتیدی الکترون (یعنی مولکول‌های NAD^+ ، $NADP^+$ و FAD) درست است! حالا چرا!!!! چون دارای ساختار نوکلئوتیدی هستند و در ساختار نوکلئوتیدها است که گروه یا گروه‌های فسفات به قند ریبوز متصل‌اند! در ضمن حواست باشه که سیتوپلاسم هم شامل مادهٔ زمینه سیتوپلاسم هست و هم اندامک‌هایی مثل راکیزه و سبزدیسه! فسفات به کربن خارج از حلقهٔ قند متصل است.

گول نخوری
پاسخ خیلی تشریحی

در گلیکولیز ترکیب اسیدی در تبادل الکترون و پروتون نقش دارد و در ضمن در این حالت این ترکیب اسیدی دهنده الکترون است، نه دریافت کننده! در چرخه کالوین هم ترکیب اسیدی با دریافت الکترون و پروتون تازه به قند تبدیل می‌شود. از میان این ترکیبات، $NADP^+$ و FAD به ترتیب تنها در کلروپلاست و میتوکندری یافت می‌شوند. (در یاخته یوکاریوتی!). $NADH$ حاصل از کاهش (احیا) NAD^+ در طی فرآیند گلیکولیز می‌تواند به درون میتوکندری وارد شود و با اکسایش خود، الکترون‌هایش را به زنجیره انتقال الکترون انتقال دهد. بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه ۱: در یاخته‌های گیاهی در طی فرآیند تخمیر الکلی، ترکیب دو کربنی اتانول می‌تواند از محصول نهایی گلیکولیز یا همان پیرووات تولید شوند که این فرآیند با اکسایش $NADH$ همراه است! نه کاهش NAD^+ !

گزینه ۲: FAD فاقد بار الکتریکی مثبت است.

گزینه ۴: $NADP^+$ الکترون خود را از عضوی در دومین زنجیره انتقال الکترون غشای تیلاکوئید دریافت می‌کند!

بد نیست بدانید که $NADP^+$ و $NADPH$ از نظر ساختار شیمیایی بسیار شبیه NAD^+ و $NADH$ هستند، با این تفاوت که یک گروه فسفات اضافه‌تر دارند.

مطابق اطلاعات کتاب درسی، در هر فرد ضمن فعالیت‌های ورزشی زیاد و در جریان تامین انرژی مورد نیاز انقباض تارهای نوع کُند نوعی ماهیچه اسکلتی، کدام مورد نادرست است؟

- ۱) هر پیش مادهٔ آنزیمی فعال در ماده زمينه‌ای سیتوپلاسم، همانند گروهی از محصولات تولیدی آن، به گروه فسفات متصل‌اند.
- ۲) هر واکنشی که با تولید ترکیبی شش کربنه همراه است، دارای پیش ماده‌ای با بیش از دو اتم کربن در ساختار خود است.
- ۳) افزایش مقدار هر ترکیب دو کربنه در میتوکندری، منجر به تولید بیشترین میزان ATP ممکن از مولکول گلوکز می‌شود.
- ۴) نخستین پمپ دریافت کننده الکترون‌های هر نوع حامل الکترون تولیدی در چرخه کربس، در بین ساختارهای کروی آبگریز قرار دارد.

ابتدا به نکته زیر توجه داشته باشید:

هم تارهای تند و هم تارهای کند، هم به روش هوازی و هم به روش بی‌هوازی می‌توانند به تامین انرژی خود بپردازند. در صورتی که پیرووات در حضور مقدار اکسیژن کافی به راکیزه وارد شود، اکسایش می‌یابد و با از دست دادن کربن به استیل تبدیل می‌شود.

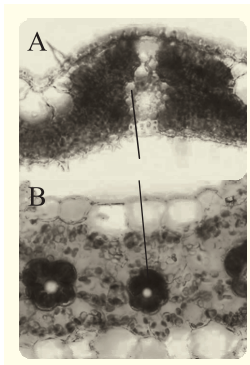
ادامه این فرآیند که با واکنش‌های تنفس هوازی مرتبط است سبب می‌شود که مولکول گلوکز به طور کامل تجزیه شود و بیشترین میزان ATP ممکن تولید شود. ورود الکل (اتانول) نیز به درون میتوکندری، سرعت تشکیل رادیکال‌های آزاد از اکسیژن را افزایش می‌دهد و مانع از عملکرد راکیزه در جهت کاهش آنها می‌شود. رادیکال‌های آزاد با حمله به DNA راکیزه، سبب تخریب راکیزه می‌شوند! بررسی سایر گزینه‌ها:

پاسخ خیلی تشریحی ✓

گزینه ۱: منظور تولید ATP از کراتین فسفات است.

گزینه ۲: این واکنش می‌تواند در چرخه کربس و با مصرف ترکیب چهار کربنه و استیل کوآنزیم A همراه باشد یا تولید فروکتوز فسفات در گلیکولیز که با مصرف ATP و گلوکز همراه است. همه این واکنش‌ها دارای پیش ماده‌هایی‌اند که بیش از دو اتم کربن دارند! گزینه ۴: منظور سومین جزء زنجیره انتقال الکترون غشاء راکیزه است که بین دو ساختار کروی آبگریز قرار دارد.

باتوجه به شکل زیر که برگ دو گروه از گیاهان فتوسنتز کننده را نشان می‌دهد. چند مورد به درستی بیان شده است؟

الف: میزان فتوسنتز در گیاه B برخلاف گیاه A، در غلظت پایین کربن دی‌اکسید به حداکثر می‌رسد.
 ب: گیاه A مانند B جزء جاندارانی است که بخش عمده فتوسنتز را انجام می‌دهند.
 ج: گیاه A نسبت به گیاه B در غلظت بالاتر CO₂ محیط، فتوسنتز را شروع می‌کند.
 د: در میانبرگ A برخلاف میانبرگ B، مولکول NADPH به مصرف می‌رسد.

C₃ گیاه = B C₄ گیاه = A

۳ (۲)

۲ (۱)

۱ (۴)

۴ (۳)

پاسخ خیلی تشریحی

A، برگ گیاه C₃ و B برگ گیاه C₄ را نشان می‌دهد.

بررسی همه موردها:

الف) درست - طبق نمودار ۱ فعالیت ۵ کتاب درسی، حداکثر فتوسنتز در گیاه C₄ هنگامی رخ می‌دهد که غلظت کربن دی‌اکسید محیط، کمتر از ۲۰ واحد است (طبق نمودار ۲۰ واحد غلظت کمی محسوب می‌شود)، درحالی که در همین غلظت از کربن‌دی‌اکسید، میزان فتوسنتز در گیاه C₃ در حال افزایش است.

بیشترین میزان فتوسنتز در گیاه C₃ هنگامی است که غلظت کربن‌دی‌اکسید محیط ۱۰۰ واحد است.

ب) نادرست - بخش عمده فتوسنتز را جاندارانی انجام می‌دهند که گیاه نبوده و در خشکی زندگی نمی‌کنند!

ج) درست - طبق نمودار ۱ فعالیت ۵ کتاب درسی، هنگامی که غلظت کربن‌دی‌اکسید محیط حدود ۵ واحد است، فتوسنتز گیاه C₄ شروع شده، اما فتوسنتز گیاه C₃ در غلظت حدود ۱۰ واحد آغاز می‌گردد.

د) درست - مولکول NADPH طی چرخه کالوین به مصرف می‌رسد. طبق شکل ۱۱ کتاب درسی، چرخه کالوین در یاخته‌های میانبرگ گیاه C₃ برخلاف میانبرگ گیاه C₄ به وقوع می‌پیوندد.

نکته

هنگام تجزیه کامل مولکول گلوکز، در فاصله بین سومین گام قندکافت تا ابتدای دومین گام فرایند اکسایش پیرووات، کدام اتفاق زودتر رخ می‌دهد؟

- ۱) نوعی اسید سه کربنه با مصرف انرژی از ماده زمینه‌ای سیتوپلاسم خارج می‌شود.
- ۲) نوعی اسید فسفات با از دست دادن فسفات و الکترون، مولکولی پر انرژی می‌سازد.
- ۳) ضمن مصرف نوعی ناقل الکترونی و فسفات، مولکولی دو فسفات تولید می‌شود.
- ۴) محصول نهایی قندکافت یک مولکول CO_2 و دو الکترون از دست می‌دهد.

پاسخ خیلی تشریحی ✓

طبق شکل ۴ کتاب درسی، طی سومین مرحله قندکافت، نوعی قند تک فسفات با از دست دادن الکترون و گرفتن فسفات، به اسید دو فسفات تبدیل می‌شود.

طبق شکل ۶ فصل ۵ کتاب درسی، طی دومین مرحله اکسایش پیرووات، مولکول استیل به استیل کوآنزیم A تبدیل می‌شود. پس گزینه‌ای باید انتخاب شود که در فاصله بین مصرف قند تک فسفات و تشکیل مولکول استیل، رخ می‌دهد! طی گام سوم قندکافت؛ نوعی قند تک فسفات، دو الکترون از دست داده و به NAD^+ می‌دهد. این قند همچنین یک مولکول فسفات دریافت کرده و در نهایت نوعی اسید دو فسفات می‌سازد. توجه کنید که NAD^+ یک پذیرنده الکترونی (نه ناقل الکترونی) است (علت نادرستی گزینه ۳)

گول نخوری ✗

در تنفس یاخته‌ای هوازی، حامل‌های الکترونی، $NADH$ و $FADH_2$ هستند درحالی که پذیرنده‌های الکترونی، NAD^+ و FAD هستند.

طی گام چهارم قندکافت، اسید دو فسفات، فسفات‌های خود را از دست داده و مولکول‌های ADP می‌دهد و مولکول ATP ساخته می‌شود.

دقت کنید که طی این فرایند، اسید دو فسفات الکترونی از دست نمی‌دهد. (علت نادرستی گزینه ۲)

گزینه‌های ۱ و ۴ از لحاظ علمی و محتوایی درست هستند و باید از نظر تقدم و تأخر بررسی شوند.

قندکافت در ماده زمینه‌ای سیتوپلاسم انجام می‌شود. پس از ساخت مولکول پیرووات (نوعی اسید سه کربنه و بدون فسفات) طی گام چهارم (گام آخر) قندکافت، این مولکول از ماده زمینه‌ای سیتوپلاسم خارج شده و با روش انتقال فعال به راکیزه وارد می‌شود.

مطابق با گزینه ۱ و در واکنش‌های اکسایش پیرووات شرکت می‌کند. طبق شکل ۶ کتاب درسی، طی مرحله اول اکسایش پیرووات، این مولکول یک کربن‌دی‌اکسید و دو الکترون از دست داده و به مولکول استیل تبدیل می‌شود. (مطابقت با گزینه ۴)

پس گزینه ۱ زودتر از گزینه ۴ به وقوع می‌پیوندد.

در ارتباط با یک یاخته زنده و فعال فتوسنتز کننده، کدام گزینه برای تکمیل عبارت زیر مناسب است؟
 «در مرحله‌ای از فرآیند تثبیت کربن که در آن، به طور حتم می‌گردد.»

- ۱) عدد اکسایش اتم کربن در ترکیبی آلی نسبت به کربن در CO_2 کاهش می‌یابد - مولکول آب مصرف
- ۲) بیش از یک نوع ترکیب فسفات تولید می‌شود - نوعی ماده با توانایی قرارگیری در جایگاه فعال روبیسکو تولید
- ۳) از تعداد پیوندهای بین فسفات‌های نوعی ماده آلی کاسته می‌شود - بین کربن و گروه فسفات پیوند اشتراکی ایجاد
- ۴) نوعی ماده شیمیایی بدون تغییر در تعداد کربن‌های خود به ترکیبی دیگر تبدیل می‌شود - مولکول حامل الکترون مصرف

پاسخ خیلی تشریحی ✓

طبق متن کتاب عدد اکسایش اتم کربن در مولکول قند نسبت به کربن در CO_2 کاهش یافته است. بنابراین گیاه برای ساختن قند به انرژی و منبعی برای تأمین الکترون نیاز دارد که از واکنش‌های وابسته به نور تأمین می‌شوند. این کاهش عدد اکسایش در مرحله‌ای از چرخه کالوین صورت می‌گیرد که NADPH مصرف می‌شود. در این مرحله مولکول ATP نیز به ADP تبدیل می‌شود. در فصل ۵ خواندید که در فرآیند تبدیل ATP به ADP مولکول آب نیز مصرف می‌گردد.

واکنش‌های سنتز آب‌دهی با تولید آب همراه هستند. تولید ATP هم جزء این دسته از واکنش‌ها است؛ پس هر جا که ATP تولید شود، آب هم تولید می‌شود؛ بنابراین می‌توان گفت طی تنفس یاخته‌ای، علاوه بر انتهای زنجیره طی قندکافت و چرخه کربس هم آب تولید می‌شود، چرا که در آن‌ها هم ATP تشکیل می‌شود.

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه (۲): در مرحله دوم چرخه کالوین، NADP^+ و ADP و قند فسفات و در مرحله آخر چرخه نیز ADP و ریبولوز بیس فسفات تولید می‌شوند. در مرحله اول هیچ ماده‌ای با توانایی قرارگیری در جایگاه فعال روبیسکو تولید نمی‌شود. پیش ماده‌های روبیسکو مولکول‌های ریبولوز بیس فسفات، کربن‌دی‌اکسید و اکسیژن هستند.

گزینه (۳): در مرحله سوم و آخر چرخه کالوین با مصرف ATP از تعداد پیوندهای بین فسفات‌های این مولکول کاسته می‌شود. در مرحله آخر بین فسفات و کربن ریبولوز فسفات پیوند ایجاد می‌شود؛ اما در مرحله سوم به ترکیب آلی فسفات افزوده نمی‌شود.

گزینه (۴): در مرحله سوم چرخه کالوین، اسید سه فسفات به قند سه فسفات و در مرحله آخر ریبولوز فسفات پنج کربنه به ریبولوز بیس فسفات پنج کربنه تبدیل می‌شود مولکول حامل الکترون (NADPH) در محله آخر مصرف نمی‌شود.

در کتاب درسی به دو دسته از گیاهان اشاره شده است که نخستین ترکیب پایدار حاصل از تثبیت کربن آنها چهار کربنی است. کدام دو ویژگی را می‌توان به یکی از این گیاهان نسبت داد؟

گیاهان C_4 و CAM

- ۱) جذب CO_2 محیط را همزمان با تولید مولکول‌های قند آلی انجام می‌دهد و تعداد مراحل تثبیت کربن دی‌اکسید در روز آن از گیاه دیگر کم‌تر است.
- ۲) بخشی از مراحل تثبیت کربن را هنگام افزایش آبسزیک اسید در پیکر گیاه صورت می‌دهد و تمامی این مراحل را در یک نوع یاخته انجام خواهد داد.
- ۳) طول یاخته‌های نگهبان روزنه آن در شب نسبت به گیاه دیگر بیشتر است و واحد تقسیم‌بندی مکانی جهت تثبیت کربن در یاخته‌های خود می‌باشد.
- ۴) انواعی از مولکول‌های اسیدی را از پلاسمودسم یاخته‌ها عبور داده و ساخت ریبولوز بیس فسفات از قند سه کربنی را با مصرف NADPH انجام دهد.

پاسخ خیلی تشریحی ✓

گول نخوری ✗

منظور صورت سوال گیاه C_4 و گیاه CAM است. هر دو گیاه C_4 و CAM نخستین ترکیب پایدار حاصل از تثبیت کربن‌شان در چرخه کالوین، ۳ کربنه است. ابتدا دقت داشته باشید که افزایش هورمون آبسزیک اسید موجب بسته شدن روزنه‌های هوایی می‌شود. فقط در گیاهان CAM، بخشی از مراحل تثبیت کربن در طول روز و همزمان با بسته شدن روزنه‌های هوایی رخ می‌دهد و بخشی دیگر نیز در طول شب که روزنه‌های هوایی باز شده‌اند، قابل مشاهده است. تمامی مراحل تثبیت کربن در گیاهان CAM در یک یاخته (میانبرگ) صورت می‌گیرد. البته در گیاهان CAM، تثبیت کربن (چرخه کالوین) در یاخته‌های نگهبان روزنه نیز صورت می‌گیرد، اما تثبیت دو مرحله‌ای کربن در یاخته‌های میانبرگ آنها انجام می‌شود.

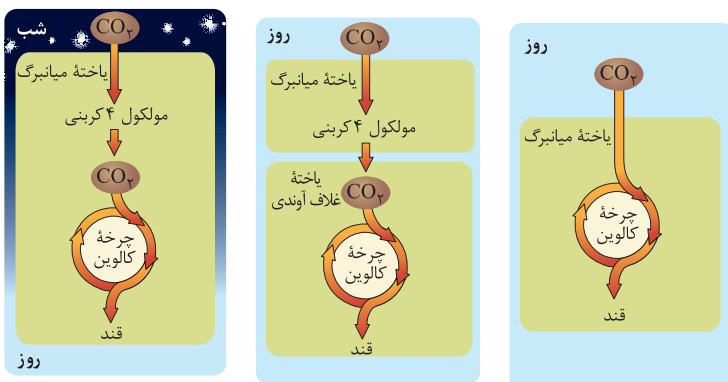
گول نخوری ✗

بررسی سایر گزینه‌ها:
گزینه (۱): گیاهان CAM دارای یک مرحله تثبیت کربن در طول روز هستند؛ در حالی که گیاهان C_4 هر دو مرحله تثبیت را در روز انجام می‌دهند. در گیاهان CAM، جذب کربن محیط در هنگام شب و تولید قندهای سه کربنی (چرخه کالوین) در طول روز انجام می‌شود.
گزینه (۳): یاخته‌های نگهبان روزنه در گیاهان C_4 به هنگام شب به یکدیگر نزدیک‌اند و باعث بسته شدن روزنه هوایی می‌شوند. به همین دلیل طول این یاخته‌ها در شب، نسبت به یاخته‌های نگهبان روزنه در گیاهان CAM کم‌تر است. پس منظور از بخش اول این گزینه، گیاه CAM است. این گیاه واحد تقسیم‌بندی زمانی است؛ نه مکانی!

در گیاهان C_4 ، طی چرخه کالوین CO_2 تثبیت می‌شود که از جو وارد گیاه شده است، اما در گیاهان C_4 و CAM، CO_2 تثبیت شده طی چرخه کالوین، مستقیماً از جو نیامده، بلکه از یک اسید چهار کربنی در گیاه آزاد شده است و CO_2 جو، به صورت یک اسید چهار کربنی، تثبیت می‌شود.

گزینه (۴): دقت داشته باشید که در چرخه کالوین، برای بازسازی ریبولوز بیس فسفات از قند سه کربنی، مصرف الکترون‌های موجود در NADPH صورت نمی‌گیرد.

مطابق کتاب درسی، در ارتباط با رنگیزه‌های فتوسنتزی در یک گیاه دولپه که در محدوده نور مرئی جذب نور دارند، چند مورد عبارت زیر

را به درستی تکمیل می‌کند؟

کاروتنوئید و سبزینه a و b (رنگیزه‌ای که برخلاف رنگیزه‌ای که می‌توان گفت)

(الف) بیشترین مقدار جذب را دارد - بیشترین گستره جذبی را دارد - در مرکز واکنش فتوسیستم‌های تیلاکوئید دیده نمی‌شود.

(ب) در محدوده ۶۰۰ تا ۷۰۰ نانومتر جذب بیشتری دارد - کمترین گستره جذبی را دارد - به رنگ سبز دیده می‌شود.

(ج) در محدوده بنفش آبی حداکثر جذب خود را دارد - در محدوده نارنجی قرمز جذب ندارد - در مرکز واکنش فتوسیستم‌ها دیده می‌شود.

(د) فقط در محدوده آبی سبز جذب دارد - در محدوده ۷۰۰ - ۶۰۰ نانومتر دارای قله می‌باشد - در سه طول موج، قله جذب دارد.

۴ (۴)

۳ (۳)

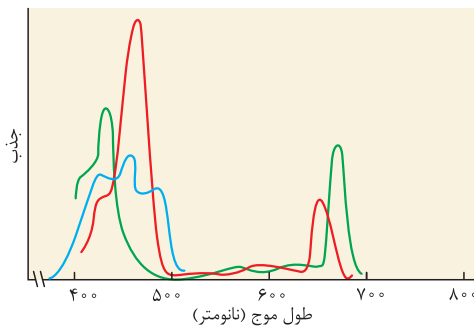
۲ (۲)

۱ (۱)

پاسخ خیلی تشریحی ✓ تنها موارد الف و ب صحیح می‌باشند.

بررسی موارد:

مورد الف: بیشترین مقدار جذب مربوط به کلروفیل b باشد. بیشترین گستره جذبی نیز مربوط به کلروفیل a می‌شود. (از حدود ۴۱۰ نانومتر تا ۶۹۰ نانومتر) کلروفیل b برخلاف کلروفیل a، در مرکز واکنش فتوسیستم‌های تیلاکوئید دیده نمی‌شود.

طیف جذبی رنگیزه‌های فتوسنتزی، سبزینه a (سبز)، سبزینه b (قرمز) و کاروتنوئیدها (آبی)

مورد ب: در محدوده ۶۰۰-۷۰۰ نانومتر کلروفیل a جذب بیشتری دارد. کمترین گستره جذبی مربوط به کاروتنوئیدها می‌شود که

تقریباً فقط در محدوده ۴۰۰-۵۰۰ نانومتر جذب دارند. کلروفیل a برخلاف کاروتنوئیدها به رنگ سبز دیده می‌شود.

مورد ج: حداکثر جذب کلروفیل a و کلروفیل b، در محدوده ۴۰۰-۵۰۰ نانومتر (بنفش - آبی) می‌باشد. کاروتنوئیدها در محدوده

نارنجی قرمز فاقد توانایی جذب هستند. از بین کلروفیل a و b، تنها کلروفیل a در مرکز واکنش قابل مشاهده است.

مورد د: کاروتنوئیدها در آبی سبز حداکثر جذب را دارند. این رنگیزه‌ها در محدوده رنگ بنفش نیز می‌توانند انرژی خود را جذب کنند.

در رابطه با زنجیره‌های انتقال الکترون قابل مشاهده در اندامک‌های یاخته‌های یوکاریوتی کدام گزینه از نظر درستی یا نادرستی به صورت متفاوتی از سایرین مطرح شده است؟

- ۱) هر زنجیره انتقال الکترون که دارای عضوی با توانایی پمپ کردن پروتون می‌باشد، به طور حتم عضوی در تماس با سر آبدوست فسفولیپیدها دارد.
- ۲) فقط بعضی از زنجیره‌های انتقال الکترون که دو عضو غیر پمپ دارند، به کاهش نوعی مولکول نوکلئوتیدی گیرنده الکترون می‌پردازند.
- ۳) هر زنجیره انتقال الکترون که منشا الکترون‌هایشان سبزینه است، الکترون‌ها را از فتوسیستم در بخشی با تراکم بالای پروتون دریافت نمی‌کنند.
- ۴) فقط بعضی از زنجیره‌های انتقال الکترون که جزئی در تماس با دم فسفولیپیدها دارند، با فعالیت خود غلظت پروتون فضای درون غشای داخلی اندامک را کم می‌کنند.

پاسخ خیلی تشریحی ✓

گزینه‌های ۱ الی ۳ همگی جملات صحیحی را مطرح کرده و گزینه ۴ به نادرستی بیان شده است. زنجیره انتقال الکترون موجود در راکیزه و زنجیره انتقال الکترون بین دو فتوسیستم غشای تیلاکوئید دارای جزئی در تماس با دم فسفولیپیدها هستند. در راکیزه مثلن جزء دوم و در زنجیره انتقال الکترون بین دو فتوسیستم، مثلن جزء نزدیک به فتوسیستم ۲ اینگونه هستند)

هر دو زنجیره انتقال الکترون ذکر شده دارای پمپ الکترون بوده که با فعالیت خود منجر به کاهش غلظت پروتون موجود در فضای درون غشای داخلی اندامک می‌شوند (در راکیزه غلظت پروتون فضای داخلی کم و غلظت پروتون فضای بین دو غشا افزوده می‌شود. در حالی که در سبزیسه، غلظت پروتون فضای بستره کم و غلظت پروتون فضای درونی تیلاکوئید زیاد می‌شود. دقت کنید فضای بستره همان فضای درون غشای داخلی سبزیسه می‌باشد).

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه ۱: زنجیره انتقال الکترون راکیزه و زنجیره انتقال الکترون بین دو فتوسیستم سبزیسه دارای عضو با توانایی پمپ کردن پروتون می‌باشد. جز چهارم در راکیزه و جزء پیش از فتوسیستم ۱ در سبزیسه در تماس با سرهای آبدوست فسفولیپید می‌باشند. پروتئین‌ها و فسفولیپیدها، مولکول‌هایی هستند که هم بخش‌های آب دوست دارند و هم آب گریز. مثلاً سرهای فسفولیپید و بخش‌هایی از پروتئین که در سطح خارجی مولکول قرار دارند، آب دوست هستند و اسیدهای چرب هم، جزء بخش‌های آب گریز محسوب می‌شوند یا بخش‌هایی از پروتئین که در بخش‌های داخلی مولکول قرار دارند.

گزینه ۲: هر سه نوع زنجیره انتقال الکترون موجود در راکیزه و سبزیسه دارای دو عضو غیر پمپی می‌باشند. فقط زنجیره انتقال الکترون بین فتوسیستم ۱ و $NADP^+$ توانایی دادن الکترون خود به گیرنده نوکلئوتیدی الکترون است.

گزینه ۳: زنجیره‌های انتقال الکترون موجود در سبزیسه، الکترون خود را از سبزینه دریافت می‌کنند. زنجیره انتقال الکترون بین دو فتوسیستم این الکترون‌ها را در طول غشا و زنجیره انتقال الکترون بین فتوسیستم ۱ و $NADP^+$ در فضای بستره دریافت می‌کنند. در فضای درونی تیلاکوئید تراکم بالای پروتون وجود دارد.

انواع زنجیره‌های الکترون در یاخته‌های پروکاریوتی	زنجیره بین فتوسیستم ۱ و ۲	زنجیره ۱ و $NADP^+$	زنجیره مستقر در غشای درونی میتوکندری
در نوعی غشا در ساختار اندامک قرار دارد؟	✓	✓	✓
نسبت به سایرین تعداد اجزای بیشتری دارد؟	✗	✗	✓
در تولید مولکول(های) نوکلئوتیدی پرانرژی تأثیر گذار است؟	✓	✓	✓
فعالیت آن منجر به تولید ATP می‌شود؟	✓	✗	✓
در بین اعضای خود، پمپ پروتئینی دارد؟	✓	✗	✓
حامل (های) الکترونی را اکسایش می‌دهد؟	✗	✗	✓
نوعی حامل الکترونی را کاهش می‌دهد؟	✗	✗	✗
اعضای آن سبب تغییر مقدار یون‌های هیدروژن در دو سمت غشای محل استقرار زنجیره می‌شوند؟	✓ (به واسطه داستن پمپ)	✓ (به واسطه تولید $NADPH$)	✓ (به واسطه داشتن پمپ‌ها)
الکترون درون زنجیره را در نهایت به مولکولی آلی می‌رساند؟	✓ (به فتوسیستم ۱)	✓ (به $NADP^+$)	✗
الکترون درون زنجیره را در نهایت به مولکولی معدنی می‌رساند؟	✗	✗	✓ (به O_2)

در ارتباط با اندامک‌هایی که توانایی تولید شکل رایج انرژی را در آغازیان تولیدکننده دارند، کدام گزینه به طور حتم صحیح است؟

راکیزه و سبزدیسه

- ۱) بعضی از پروتئین‌های موردنیاز را در درونی‌ترین فضای محصور شده با غشا در خود تولید می‌کند.
- ۲) ضمن افزایش برگشت‌ناپذیر تعداد یاخته‌های جاندار و یا مستقل از آن، تقسیم می‌شود.
- ۳) گروهی از پروتئین‌های آن توسط رئاتن‌های متصل به شبکه آندوپلاسمی ساخته شده‌اند.
- ۴) کمترین غلظت پروتون را در بخشی از خود حفظ می‌کنند که در آن مولکولی شش کربنه تولید و مصرف می‌شود.

پاسخ خیلی تشریحی ✓

هر دو اندامک راکیزه و سبزدیسه توانایی تولید شکل رایج انرژی یا همان ATP را در آغازیان تولیدکننده دارا هستند. کمترین غلظت پروتون در راکیزه مربوط به فضای درونی راکیزه می‌باشد که چرخه کربس رخ می‌دهد. کمترین غلظت پروتون در سبزدیسه مربوط به بستره می‌باشد که محل رخ دادن چرخه کالوین می‌باشد. در هر دو چرخه کربس و کالوین، مولکولی شش کربنه تولید و مصرف می‌شود.

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه ۱: درونی‌ترین فضای سبزدیسه، فضای درون تیلاکوئید می‌باشد که فاقد توانایی تولید پروتئین می‌باشد.

گزینه ۲: توجه کنید که اوگلنا جاندار آغازی و تک یاخته‌ای است و نمی‌تواند افزایش برگشت‌ناپذیر تعداد یاخته‌ها داشته باشد!

آغازیان تولیدکننده می‌توانند تک یاخته‌ای (مثل اوگلنا) و یا پریاخته‌ای (مثلن جبلک‌های سبز (مثل اسپروژیر) قرمز و قهوه‌ای) باشند.

گزینه ۳: پروتئین‌هایی که پس از ساخت در سیتوپلاسم وارد راکیزه یا دیسه می‌شوند. توسط رئاتن‌های آزاد در سیتوپلاسم ساخته شده‌اند نه توسط رئاتن‌های شبکه آندوپلاسمی.

هسته	کلروپلاست (سبزدیسه)	میتوکندری (راکیزه)	
در یاخته‌های یوکاریوتی (برخی چند هسته دارند مثل ماهیچه اسکلتی و برخی هسته ندارند مثل گویچه قرمز بالغ)	یاخته‌های یوکاریوتی فتوسنتز کننده در آغازیان فتوسنتز کننده (نظیر اسپروژیر و اوگلنا) و اکثر گیاهان	اغلب یاخته‌های یوکاریوتی (در انسان و بسیاری از پستانداران گویچه قرمز بالغ، راکیزه ندارد)	در چه جاندارانی
—	فتوسنتز (انرژی به ماده)	تنفس یاخته‌ای (ماده به انرژی)	نوع تبدیل انرژی
دو غشا (وجود منافذ هسته ارتباط بین هسته و سیتوپلاسم را برقرار می‌کنند).	۲ غشای اصلی اندامک، به همراه سامانه‌های غشایی به نام تیلاکوئید	۲ غشا (بیرونی، صاف و درونی، چین خورده به سمت داخل)	تعداد غشا
توسط غشای درونی احاطه شده است و دارای بیشترین میزان ماده وراثتی (دنا) یاخته است.	۱) بستره ۲) فضای درون تیلاکوئید ۳) فضای بین دو غشای اندامک	۱) بخش درونی ۲) فضای بین دو غشا	فضای درون اندامک
خطی (فام‌تن‌ها)	حلقوی	حلقوی	نوع دنا
دارد. (هم دنا و هم رنا)	دارد. (رنا)	دارد (رنا)	نوکلئیک اسید خطی
ندارد (رناهای ساخته شده در هسته برای ترجمه به سیتوپلاسم می‌آیند).	فقط بعضی از پروتئین‌های موردنیاز اندامک، توسط خود اندامک تولید می‌شوند.		تولید پروتئین
می‌شود (میتوز یا میوز) - در گروهی از یاخته‌ها مثل ماهیچه اسکلتی یا نوروها معمولن تقسیم نمی‌شوند.	همراه با یاخته و نیز مستقل از آن	همراه با یاخته و نیز مستقل از آن	تقسیم
مرکز اصلی تنظیم فعالیت‌های یاخته به دلیل داشتن ماده وراثتی اصلی!	فتوسنتز (تولید قند) + مقداری هم ATP طی ساخته شدن نوری ATP	وقوع واکنش‌های تنفس یاخته‌ای در آن مثل اکسایش پیرووات + ساخته شدن اکسایشی ATP و در چرخه کربس (تأمین ATP موردنیاز یاخته)	عملکرد اصلی

فردی با مشکل فقر غذایی شدید و طولانی مدت به پزشک متخصص مراجعه کرده است. طبق اطلاعات کتاب درسی، در رابطه با بدن این فرد چند مورد صحیح می باشد؟

(الف) مشابه هر فرد مبتلا به بیماری دیابت، برای تامین انرژی به تجزیه شدید چربی ها می پردازد.

(ب) ممکن است علائمی مشابه با کم کاری پرتعدادترین غدد درون ریز بدن در فرد دیده شود.

(ج) به دلیل تغییر غیرطبیعی نسبت ADP به ATP آنزیم های دخیل در قندکافت و چرخه کربس مهار شده اند.

(د) در پی افزایش غلظت ADP ، آنزیم های فعال می شوند که می توانند به کاهش علائم ناشی از بیماری ام. اس کمک می کنند.

۴ (۴)

۳ (۳)

۲ (۲)

۱ (۱)

پاسخ خیلی تشریحی ✓

موارد ب و د صحیح می باشند.

بررسی همه موارد:

مورد الف: افرادی که با مشکل فقر غذایی روبه رو هستند مشابه افرادی که به دیابت شیرین مبتلا شده اند به سراغ تجزیه چربی ها و پروتئین ها می روند. اما دقت کنید در دیابت بی مزه خبری از تجزیه چربی و پروتئین نیست! پس این مورد چون نوع دیابت رو مشخص نکرده غلطه!

در دیابت بی مزه، تجزیه شدید چربی ها رخ نمی دهد.

ترکیب جاهایی که بدن می رود سراغ تجزیه چربی ها یا پروتئین ها: (۱) کمبود منابع گلوکز یا گلیکوژن (۲) استفاده از اسیدهای چرب در انقباض های طولانی ماهیچه ها (۳) دیابت شیرین به دنبال کمبود گلوکز در دسترس یاخته ها.

مورد ب و د: در این فرد در صورت افزایش غلظت ADP ، آنزیم های تولید ATP فعال می شوند. از آنجایی که این فرد برای جبران کمبود گلوکز مجبور به تجزیه چربی ها و پروتئین های بدنش می شود، ماهیچه های اسکلتی و دستگاه ایمنی وی تضعیف می شوند. با تضعیف ایمنی، علائم بیماری های خودایمنی کاهش می یابد. تضعیف ماهیچه های اسکلتی، در کم کاری غدد پارائروئید که پرتعدادترین غدد درون ریز بدن هستند نیز دیده می شود (به علت کاهش کلسیم خوناب).

مورد ج: مطابق متن کتاب درسی، در صورت افزایش غلظت ATP ، آنزیم های قندکافت و چرخه کربس مهار می شود؛ اما در فرد مذکور در این سوال، کمبود ATP وجود دارد.

با توجه به اطلاعات کتاب درسی، چند مورد ممکن است؟

- الف) نوعی یاخته یوکاریوت، در بخشی از طول عمر فقط به دو روش و در بخشی دیگر به سه روش مختلف ATP را بسازد.
 ب) نوعی یاخته یوکاریوت، با ترکیب CO_2 و ماده‌ای معدنی ترکیب آلی بسازد اما تولید کننده نباشد.
 ج) نوعی یاخته فاقد هسته علی‌رغم انجام فرآیندی که با مصرف H_2O و CO_2 همراه است، فتوسنتز کننده نباشد.
 د) نوعی یاخته هسته‌دار، آنزیمی داشته باشد که فرآورده آن گلوکز است، اما همواره فاقد سبزیسه باشد.

۱ (۴)

۲ (۳)

۳ (۲)

۴ (۱)

پاسخ خیلی تشریحی ✓

همه موارد امکان پذیرند.

بررسی همه موارد:

الف: اوگلنا در بخشی از طول عمر که سبزیسه دارد، می‌تواند هر سه روش (اکسایشی، نوری و در سطح پیش ماده) ATP بسازد، اما در صورت از دست رفتن سبزیسه‌ها (که در اثر نبود نور رخ می‌دهد) دیگر نمی‌تواند به روش نوری این مولکول را تولید نماید.
ترکیب علاوه بر اوگلنا در یاخته‌های برگ گروهی از گیاهان نیز ممکن است سبزیسه‌ها از دست بروند.

درس‌Box

آغازیان نقش مهمی در تولید ماده آلی از ماده معدنی دارند.

جلبک‌های سبز، قرمز و قهوه‌ای از آغازیان هستند و فتوسنتز می‌کنند.

اوگلنا جاندار تک یاخته‌ای و مثالی از آغازیان فتوسنتز کننده است. این جاندار در:

۱) حضور نور ← با فتوسنتز مواد آلی مورد نیاز خود را تأمین می‌کند.

۲) در عدم حضور ← نور سبزیسه‌های خود را از دست می‌دهد و با تغذیه از مواد

آلی، ترکیبات مورد نیاز خود را به دست می‌آورد.

ب و ج: یاخته‌های کبدی انسان که با مصرف آمونیاک (نوعی ماده معدنی) و کربن دی‌اکسید، نوعی ماده آلی (اوره) می‌سازند. همچنین گویچه‌های قرمز (فاقد هسته) نیز با داشتن آنزیم کربنیک انیدراز، می‌توانند با ترکیب آب و کربن دی‌اکسید، کربنیک اسید بسازند. هر دو یاخته مذکور فاقد توانایی فتوسنتز و فاقد توانایی تولید کنندگی هستند.

د: یاخته‌های کبد و ماهیچه در انسان می‌توانند با تجزیه گلیکوژن، گلوکز بسازند و همواره فاقد سبزیسه‌اند.

در خصوص عوامل موثر بر فتوسنتز گیاهان (مطرح شده در کتاب درسی) کدام گزینه از نظر درستی یا نادرستی با بقیه گزینه‌ها متفاوت است؟

میزان کربن دی اکسید جو، طول موج، شدت و مدت زمان تابش نور

(۱) حداکثر سرعت فتوسنتز گیاه گل رز، در تراکم متوسط اکسیژن مورد انتظار است.

(۲) افزایش شدت نور تا حد معین، تأثیر بیشتری بر گیاه گل رز نسبت به گیاه ذرت دارد.

(۳) بازه طول موج بنفش تا آبی، شدت فتوسنتز گیاهان را به شدت افزایش می‌دهد.

(۴) کاهش شدید دمای محیط با تغییر شکل آنزیم‌ها فتوسنتز را کاهش می‌دهد.

پاسخ خیلی تشریحی ✓

گزینه (۳) درست و سایر گزینه‌ها نادرست هستند.

علت درستی گزینه ۳: طبق نمودار فعالیت ۲ و شکل (ب) فعالیت ۳ کتاب درسی دوازدهم؛ حداکثر فتوسنتز در بازه طول موج ۴۰۰ تا ۵۰۰ که متعلق به طول موج بنفش - آبی است، اتفاق می‌افتد.

بررسی علت نادرستی دیگر گزینه‌ها:

(۱) گل رز، گیاهی C_۳ است. طبق نمودار فعالیت ۴ صفحه ۸۵ کتاب درسی دوازدهم؛ سرعت فتوسنتز در گیاه C_۳ با افزایش تراکم اکسیژن محیط کاهش می‌یابد و بیشترین سرعت فتوسنتز در تراکم کم اکسیژن (یعنی هنگامی که تراکم اکسیژن نزدیک به صفر است) دیده می‌شود.

(۲) شدت نور تا حدی باعث افزایش فتوسنتز در گیاهان می‌شود. طبق نمودار ۲ فعالیت صفحه ۸۹ کتاب درسی دوازدهم، در شدت نور یکسان، میزان فتوسنتز گیاه C_۳ از گیاه C_۴ بیشتر است ذرت از گیاه C_۴ و گل رز از گیاهان C_۳ است.

(۴) کاهش دما با کاهش فعالیت آنزیم‌ها باعث کاهش فتوسنتز می‌شود. در فصل ۱ پایه دوازدهم خواندید که کاهش دما (هرچقدر هم که شدید باشد) شکل سه بعدی آنزیم‌ها را تغییر نمی‌دهد.

باتوجه به وقایع چرخه کالوین و وابستگی آن به محصولات تولیدی در مرحله وابسته به نور فتوسنتز، می توان گفت که به طور حتم به ازای در چرخه (های) کالوین، در واکنش های تیلاکوئیدی صورت گرفته است. (بدر نظر گرفتن انجام کامل هر چرخه کالوین)

- ۱) شکسته شدن ۴ پیوند کربن - فسفات - تجزیه نوری ۱۲ مولکول آب
- ۲) خارج شدن ۱۲ فسفات از چرخه - تولید ۱۲ مولکول NADPH
- ۳) تولید ۳ مولکول ریبولوز بیس فسفات - مصرف ۱۲ گروه فسفات آزاد
- ۴) مصرف ۶ مولکول اسید سه کربنه - ورود ۲۴ الکترون به $P700$

پاسخ خیلی تشریحی ✓

در مرحله تبدیل 10 قند سه کربنه به ریبولوزفسفات، ۴ گروه فسفات با شکسته شدن پیوند کربن - فسفات آزاد می شوند. برای این موضوع لازم است که چرخه کالوین ۶ دور انجام شود و لذا طی آن ۱۲ مولکول NADPH مصرف گردد. برای تولید هر NADPH به تجزیه نوری یک مولکول آب نیاز است.

گول نخوری ✗

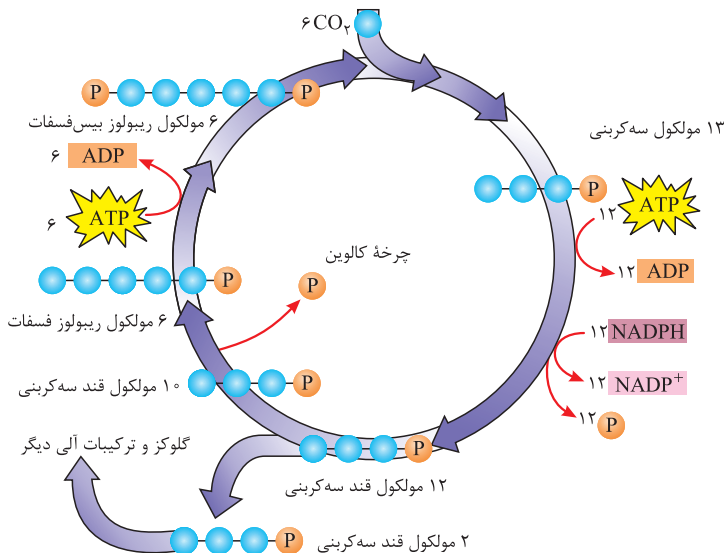
در سومین مرحله چرخه کالوین، در ATP پیوند کربن - فسفات شکسته نمی شود، بلکه پیوند فسفات - فسفات در این مولکول شکسته می شود.

بررسی سایر گزینه ها:

گزینه ۲: علاوه بر مرحله سوم چرخه کالوین، در مرحله تبدیل قند سه کربنه تک فسفاته به ریبولوز فسفات نیز فسفات از چرخه خارج می شود. لذا افزوده شدن ۱۲ فسفات به بستره، به تعداد کمتر از ۶ دور چرخه کالوین و مصرف تعداد کمتر از ۱۲ مولکول NADPH نیاز دارد.

گزینه ۳: برای تولید ۳ مولکول ریبولوز فسفات سه دور چرخه کالوین انجام می شود. طی این ۳ دور مجموعاً ۹ مولکول ATP مصرف شده است و برای تولید هر ATP نیز یک گروه فسفات آزاد (مجموعاً ۹ گروه فسفات) در واکنش های تیلاکوئیدی مصرف می شوند.

گزینه ۴: با انجام ۳ دور کالوین، ۶ مولکول اسید سه کربنه تولید و مصرف می شوند. برای انجام این ۳ دور به ۶ مولکول NADPH و لذا تجزیه نوری ۶ مولکول آب نیاز است. با تجزیه نوری ۶ مولکول آب، ۱۲ الکترون حاصل می شود که به $P700$ (مرکز واکنش فتوسیستم ۱) وارد می شوند.

طبق اطلاعات کتاب درسی، چند مورد ویژگی مشترک فرایندهایی است که سبب تولید CO_2 در ساختار موردنظر در گیاهان می‌شوند؟

فرایندهای اکسایش
پیرووات، چرخه کربس و
تنفس نوری

- ۱) طی آنها گروه فسفات به ترکیبی دو فسفاته و واجد دو حلقه پنج ضلعی افزوده می‌شود.
- ۲) به حضور مولکول‌های اکسیژن کافی در مجاورت نوعی آنزیم وابسته هستند.
- ۳) فاقد توانایی تولید ترکیبی سه کربنی‌اند که به ترکیب پنج کربنی تبدیل می‌شود.
- ۴) نوعی مولکول نیتروژن‌دار حامل الکترون تولید می‌کنند.

Hint

ساختار موردنظر، اندامک راکیزه است. در گیاهان فرایندهای اکسایش پیرووات، چرخه کربس و تنفس نوری، باعث آزادسازی CO_2 در این اندامک می‌شوند.

پاسخ خیلی تشریحی

انجام تمام این فرایندها به حضور اکسیژن کافی در مجاورت نوعی آنزیم نیازمند است. زیرا اکسایش پیرووات و چرخه کربس تنها در شرایط هوازی (حضور اکسیژن) و تنفس نوری نیز تنها در صورت نسبت به بالای $\frac{O_2}{CO_2}$ در مجاورت روبیسکو صورت می‌گیرد. بررسی سایر گزینه‌ها:

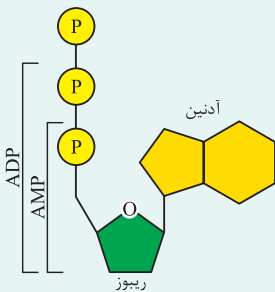
گزینه ۱: طی تولید ATP، به ADP (دو فسفاته و دارای دو حلقه پنج ضلعی) یک گروه فسفات افزوده می‌گردد. در تنفس نوری، ATP تولید نمی‌شود.

ساختار ATP

درباره Box

- ۱) نوکلئوتیدی است که از باز آلی آدنین، قند پنج کربنی ریبوز (که با هم آدنوزین نامیده می‌شوند) و سه گروه فسفات تشکیل شده است.
- آدنین: نوعی باز آلی نیتروژن‌دار دو حلقه‌ای است (یکی ۵ ضلعی و دیگری ۶ ضلعی) که از سمت حلقه ۵ ضلعی خود به قند متصل است.
- ریبوز: نوعی مونوساکارید ۵ کربنی است.

۲) با اتصال فسفات به آدنوزین امکان تشکیل ATP وجود دارد؛ مراحل افزوده شدن فسفات به آدنوزین باتوجه به شکل روبه‌رو می‌تواند این‌گونه باشد:

- الف) اضافه شدن یک فسفات به آدنوزین ← تشکیل آدنوزین مونوفسفات (AMP)
- ب) اضافه شدن یک فسفات به AMP ← تشکیل آدنوزین دی فسفات (ADP)
- ج) اضافه شدن یک فسفات به ADP ← تشکیل آدنوزین تری فسفات (ATP)

۳) بین فسفات‌های ATP پیوندهای پرانرژی بین فسفاتی وجود دارد که با آزاد شدن یک فسفات از ATP مقدار بیشتری انرژی آزاد می‌شود. (در مقایسه با سایر پیوندها)

- گزینه ۳: در تنفس نوری، مولکولی سه کربنه تولید می‌شود که در سبزدیسه می‌ماند و نهایتاً به ریبولوز بیس فسفات تبدیل می‌گردد.
- گزینه ۴: در تنفس نوری حامل الکترونی تولید نمی‌شود.

کدام مورد برای تکمیل عبارت زیر، مناسب است؟

«گروهی از جانداران تک یاخته‌ای، این جانداران به منظور نیازمند هستند.»

- ۱) به منظور تصفیهٔ فاضلاب‌ها به کار گرفته می‌شوند - تجزیهٔ نوری آب، به باکتريوکلروفیل
- ۲) سبب رشد شگفت‌انگیز گیاه گونرا در نواحی فقیر از نیتروژن می‌شوند - تامین انرژی ساخت ATP، به نور
- ۳) در صنعت برای ورآمدن خمیر نان استفاده می‌شوند - بازتولید NAD^+ ، به کاهش دادن پیرووات
- ۴) ضمن کاهش آمونیوم خاک، ترکیب نیتروژن‌دار قابل جذب در گیاه می‌سازند - تولید گلوکز، به نوعی رنگیزه

پاسخ خیلی تشریحی ✓

سیانوباکتری‌ها سبب رشد شگفت‌انگیز گیاه گونرا در نواحی فقیر از نیتروژن شده‌اند. این باکتری‌ها فتوسنتزکننده‌اند و برای تامین انرژی تولید نوری ATP، به انرژی نور وابسته‌اند.
بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه ۱: از باکتری‌های گوگردی برای تصفیهٔ فاضلاب‌ها بهره برده می‌شود. این باکتری‌ها تجزیهٔ نوری آب ندارند!

منبع الکترون در باکتری‌های گوگردی، H_2S (هیدروژن سولفید) است نه آب!

در همهٔ جانداران فتوسنتزکننده، رنگیزهٔ فتوسنتزی وجود دارد که انرژی نور را به دام می‌اندازد، اما این رنگیزه لزوماً کلروفیل نیست.

گزینه ۳: جاندارانی که تخمیر الکلی دارند، برای ورآمدن خمیر نان استفاده می‌شوند. در این تخمیر، پیرووات اکسایش نمی‌یابد.

گزینه ۴: منظور از قسمت اول این گزینه، باکتری‌های نیترات‌ساز است که با مصرف آمونیوم، نیترات می‌سازند. این باکتری‌ها شیمیوسنتزکننده‌اند و نیازی به انرژی نور و داشتن رنگیزه ندارند.

ترکیب: همه سیانوباکتری‌ها فتوسنتز می‌کنند اما فقط بعضی از آنها، تثبیت نیتروژن نیز انجام می‌دهند.

مقایسهٔ باکتری‌های فتوسنتزکننده:

باکتری‌های فتوسنتزکنندهٔ غیراکسیژن‌زا	باکتری‌های فتوسنتزکنندهٔ اکسیژن‌زا
مانند باکتری‌های گوگردی ارغوانی و سبز	مانند سیانوباکتری‌ها
باکتريوکلروفیل دارند.	سبزینه دارند. مثلاً سیانوباکتری‌ها، سبزینهٔ a دارند.
کربن دی اکسید در آن‌ها مصرف می‌شود.	کربن دی اکسید در آن‌ها مصرف می‌شود.
منبع تأمین الکترون آن‌ها به جای اب مولکول‌های دیگری است؛ مثلاً H_2S در گوگردی‌ها.	منبع تأمین الکترون آن‌ها آب است.
اکسیژن تولید نمی‌کنند و غیراکسیژن‌زا هستند و ترکیبات دیگری مثل گوگرد می‌سازد.	اکسیژن تولید می‌کنند و اکسیژن‌زا هستند.

در یک یاخته یوکاریوتی در شرایطی، عملکرد یکی از اجزای زنجیره انتقال موجود در راکیزه به صورت کامل مهار شده است، اما همچنان تا مدتی، تولید یون اکسید به کمک الکترون‌های نوعی حامل الکترون، ادامه می‌یابد. این نوع حامل الکترون در حالت معمول، دارای کدام مشخصه زیر است؟

FADH_۲

- (۱) کمی پس از تولید آن در فرآیند اکسایش استیل کوآنزیم A، ATP تولید می‌شود.
- (۲) آخرین حامل الکترون تولید شده در چرخه کربس محسوب می‌شود.
- (۳) جدا شدن یون هیدروژن از آن فقط با انجام زنجیره انتقال الکترون امکان پذیر است.
- (۴) نسبت به حامل الکترون دیگر، تاثیر بیشتری در تولید اکسایشی ATP دارد.

Hint

نخستین عضو زنجیره، فقط الکترون‌های NADH را دریافت می‌کند و بنابراین با مهار کامل عملکرد آن، همچنان زنجیره می‌تواند به کمک الکترون‌های FADH_۲ ادامه یابد. اما مهار عملکرد هریک از اعضای دیگر زنجیره، سبب توقف کامل زنجیره می‌شود و توقف تولید یون اکسید می‌شود. پس منظور صورت سوال مولکول FADH_۲ است.

پاسخ خیلی تشریحی

مصرف این مولکول که با تولید دو یون هیدروژن همراه است، همواره نیازمند انجام زنجیره انتقال الکترون می‌باشد.

مصرف NADH هم در حضور زنجیره انتقال الکترون و هم در عدم فعالیت آن (طی تخمیر) قابل انجام است.

بررسی سایر گزینه‌ها:

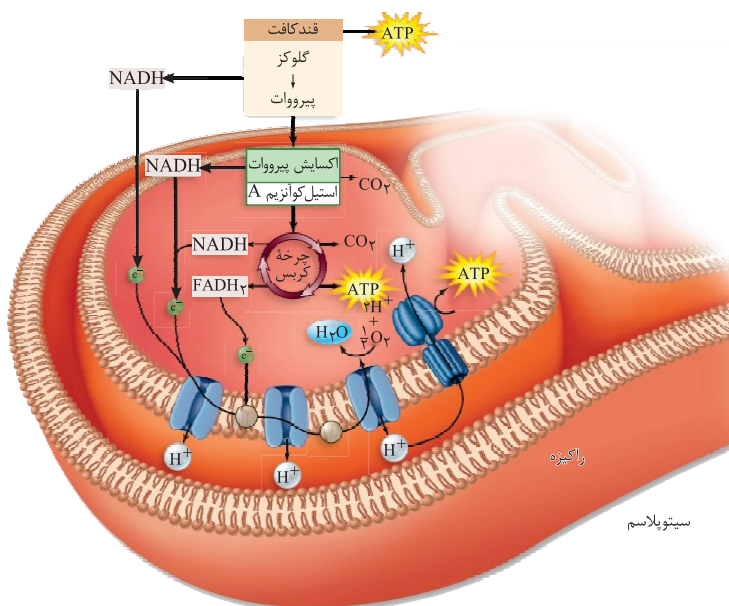
گزینه ۱: مطابق شکل، تولید ATP قبل از تولید FADH_۲ در چرخه کربس (فرآیند اکسایش استیل کوآنزیم A) صورت می‌گیرد.

گزینه ۲: طبق شکل، آخرین حامل الکترون تولیدی در چرخه کربس NADH است.

گزینه ۴: باتوجه به این که NADH الکترون‌های خود را از تعداد پمپ بیشتری عبور می‌دهد، به میزان بیشتری (نسبت به

FADH_۲) در حفظ شیب غلظت یون هیدروژن و بنابراین تولید اکسایشی ATP نقش دارد.

FADH ₂	NADH
مولکول‌های آلی‌ای هستند که الکترون‌ها را حمل می‌کنند و در ساختار خود دو نوکلئوتید دارند.	
هر دو ساختار خود دارای باز آلی آدنین هستند.	
در چرخه کربس تولید می‌شود. (در تنفس هوازی!)	در قندکافت اکسایش پیرووات و چرخه کربس تولید می‌شود.
در یاخته یوکاریوتی فقط در راکیزه (بخش داخلی آن) تولید می‌شود.	در یاخته یوکاریوتی درون (بخش داخلی) و یا بیرون از راکیزه تولید می‌شود.
در تنفس هوازی، هرکدام دو الکترون را وارد زنجیره انتقال الکترون می‌کنند که در نهایت به اکسیژن مولکولی می‌رسد.	
الکترون‌های خود را به صورت مستقیم به اولین بخش زنجیره انتقال الکترون انتقال می‌دهد.	الکترون‌های خود را به صورت مستقیم به اولین بخش زنجیره انتقال الکترون انتقال می‌دهد.
در تخمیر، الکترون‌های خود را به نوعی ماده آلی ۲ کربنه (تخمیر الکلی) و یا ۳ کربنه (تخمیر لاکتیکی) انتقال می‌دهد.	در تخمیر، الکترون‌های خود را به نوعی ماده آلی ۲ کربنه (تخمیر الکلی) و یا ۳ کربنه (تخمیر لاکتیکی) انتقال می‌دهد.
الکترون‌هایی که حمل می‌کند. در تولید اکسایشی ATP نقش دارند.	الکترون‌هایی که حمل می‌کند. می‌تواند در تولید اکسایشی ATP نقش داشته باشد. (اگر در تخمیر مصرف شود، منجر به تولید ATP نمی‌شود)